►**B** **REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) NR. 1093/2010**

frá 24. nóvember 2010

um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB

(EES-viðbætir nr. 57, 13.10.2016, bls. 599)

Samsteyptur texti – einungis til skjalfestingar

Leiðrétt með:

►**C1** Leiðréttingar (2024/EOS/16/5) EES-viðbætir nr. 41, 16.5.2024, bls. 290

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 1093/2010 **2016/EES/57/26**

frá 24. nóvember 2010

um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

með hliðsjón af áliti Seðlabanka Evrópu ([1]),

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ([2]),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ([3]),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Fjármálakreppan árin 2007 og 2008 leiddi í ljós verulega annmarka á fjármálaeftirliti, bæði í einstökum tilvikum og á fjármálakerfinu í heild. Eftirlitskerfi einstakra landa hafa dregist aftur úr alþjóðavæðingu fjármála og þeim samþættu og samtengdu evrópsku fjármálamörkuðum þar sem margar fjármálastofnanir stunda starfsemi yfir landamæri. Kreppan leiddi í ljós annmarka á samstarfi, samræmingu, samræmdri beitingu á lögum Sambandsins og skort á trausti milli landsbundinna eftirlitsaðila.

2) Áður en til fjármálakreppunnar kom og á meðan á henni hefur staðið hefur Evrópuþingið óskað eftir breytingum sem miða að samþættara evrópsku eftirliti til að tryggja að allir aðilar búi við raunveruleg jöfn samkeppnisskilyrði á vettvangi Sambandsins og til að endurspegla vaxandi samþættingu fjármálamarkaða í Sambandinu (í ályktunum sínum frá 13. apríl 2000 um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um að setja ramma um starfsemi fjármálamarkaða: Aðgerðaáætlun ([4]) frá 21. nóvember 2002 um reglur um varfærniseftirlit í Evrópusambandinu ([5]), frá 11. júlí 2007 um hvítbók um stefnu í fjármálaþjónustu (2005 til 2010) ([6]), frá 23. september 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um vogunarsjóði og óskráð hlutabréf ([7]) og frá 9. október 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um Lamfalussy-eftirfylgni: framtíðarskipulag eftirlits ([8]), og í afstöðu þess frá 22. apríl 2009 um breytta tillögu að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði vátrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) ([9]) og frá 23. apríl 2009 um tillögu að reglusetningu Evrópuþingsins og ráðsins um lánshæfismatsfyrirtæki ([10]).

3) Í nóvember 2008 veitti framkvæmdastjórnin nefnd háttsettra embættismanna undir formennsku Jacques de Larosière umboð til að gera tillögur um hvernig styrkja mætti fyrirkomulag evrópsks eftirlits með það í huga að auka öryggi borgaranna og endurvekja traust á fjármálakerfinu. Í lokaskýrslu sinni 25. febrúar 2009 („de Larosière-skýrslunni“) mælti nefndin með því að eftirlitsramminn yrði styrktur til að draga úr hættu á fjármálakreppum í framtíðinni og alvöru þeirra. Nefndin mælti með umbótum á skipulagi eftirlits með fjármálageiranum í Sambandinu. Nefndin komst einnig að þeirri niðurstöðu að koma ætti á fót evrópsku fjármálaeftirlitskerfi sem samanstæði af þremur evrópskum eftirlitsstofnunum, einni fyrir bankageirann, annarri fyrir verðbréfageirann og hinni þriðju fyrir vátrygginga- og lífeyrissjóðageirann, og lagði til að evrópskt kerfisáhætturáð yrði stofnað. Í skýrslunni var greint frá þeim endurbótum sem sérfræðingarnir töldu þörf á og hefjast yrði handa við þegar í stað.

4) Framkvæmdastjórnin lagði til, í orðsendingu sinni undir yfirskriftinni „Drifkraftur efnahagsbata Evrópu“ frá 4. mars 2009, að lagt yrði fram lagafrumvarp um að koma á fót evrópsku fjármálaeftirlitskerfi og evrópsku kerfisáhætturáði. Framkvæmdastjórnin veitti, í orðsendingu sinni frá 27. maí 2009 undir yfirskriftinni „Evrópskt fjármálaeftirlit“, ítarlegri upplýsingar um mögulega uppbyggingu slíks nýs eftirlitsramma sem endurspeglaði meginhugsunina í de Larosière-skýrslunni.

5) Leiðtogaráðið staðfesti með ályktun sinni frá 19. júní 2009 að evrópsku fjármálaeftirlitskerfi yrði komið á fót sem samanstæði af þremur nýjum evrópskum eftirlitsstofnunum. Kerfið ætti að miða að því að auka gæði og samkvæmni í eftirliti á landsvísu, efla eftirlit með samstæðum sem starfa yfir landamæri og koma á sameiginlegri evrópskri reglubók fyrir allar fjármálastofnanir á innri markaðnum. Leiðtogaráðið lagði áherslu á að evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu einnig að hafa eftirlitsheimildir með tilliti til lánshæfismatsfyrirtækja

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 199/2016 frá 23. september 2016 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, biður birtingar.

([1]) Stjtíð. ESB C 13, 20.1.2010, bls. 1.

([2]) Álit frá 22. janúar 2010 (hefur enn ekki verið birt í *Stjórnartíðindunum*).

([3]) Afstaða Evrópuþingsins frá 22. september 2010 (hefur enn ekki verið birt í *Stjórnartíðindunum*) og ákvörðun ráðsins frá 17. nóvember 2010.

([4]) Stjtíð. EB C 40, 7.2.2001, bls. 453.

([5]) Stjtíð. ESB C 25 E, 29.1.2004, bls. 394.

([6]) Stjtíð. ESB C 175 E, 29.1.2004, bls. 392.

([7]) Stjtíð. ESB C 8 E, 29.1.2004, bls. 26.

([8]) Stjtíð. ESB C 9 E, 29.1.2004, bls. 48.

([9]) Stjtíð. ESB C 184 E, 29.1.2004, bls. 214.

([10]) Stjtíð. ESB C 184 E, 29.1.2004, bls. 292.

og bauð framkvæmdastjórninni að undirbúa raunhæfar tillögur um hvernig evrópska fjármálaeftirlitskerfið gæti gegnt mikilvægu hlutverki þegar kreppa steðjaði að, en lagði einnig áherslu á að evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu í ákvörðunum sínum ekki að þrengja fjárhagslega ábyrgð aðildarríkjanna.

6) Leiðtogaráðið samþykkti 17. júní 2010 að „aðildarríkin ættu að taka upp kerfi fyrir gjaldtöku og skattlagningu á fjármálastofnanir til að tryggja sanngjarna dreifingu byrða og til að koma á hvata til að halda kerfisáhættu í skefjum. Slík gjaldtaka eða skattlagning ætti að vera hluti af trúverðugri umgjörð fyrir skilameðferð. Frekari vinna er bráðnauðsynleg um helstu þætti og vandlega ætti að meta mál sem varða jöfn samkeppnisskilyrði og uppsöfnuð áhrif ýmissa stjórnvaldsráðstafana.“

7) Fjármála- og efnahagskreppan hefur skapað raunverulega og alvarlega hættu fyrir stöðugleika fjármálakerfisins og starfsemi innri markaðarins. Enduruppbygging og viðhald stöðugs og áreiðanlegs fjármálakerfis er algjör forsenda þess að viðhalda megi trausti og samræmi á innri markaðinum og þannig halda við og bæta aðstæður til að koma á fyllilega samþættum og virkum innri markaði á sviði fjármálaþjónustu. Auk þess bjóða mikilvægari og samþættari fjármálamarkaðir upp á betri möguleika á fjármögnun og áhættudreifingu og stuðla þannig að því að auka getu hagkerfa til að mæta áföllum.

8) Sambandið er komið að endimörkum þess sem unnt er að gera miðað við þá stöðu sem núverandi nefndir evrópskra eftirlitsaðila hafa. Sambandið getur ekki lengur verið í þeirri stöðu að ekkert fyrirkomulag sé fyrir hendi, sem tryggir að landsbundnir eftirlitsaðilar taki bestu mögulegu ákvarðanir um eftirlit með fjármálastofnunum sem starfa yfir landamæri; að ófullnægjandi samstarf og upplýsingaskipti sé á milli landsbundinna eftirlitsaðila; að sameiginlegar aðgerðir landsbundinna yfirvalda krefjist flókinna ráðstafana til að takast á við samansafn mismunandi reglugerðar- og eftirlitskrafna; að landsbundnar lausnir séu yfirleitt eini raunhæfi kosturinn til að bregðast við vandamálum sem taka til Sambandsins í heild;og að til séu mismunandi túlkanir á sama lagatexta. Evrópska fjármálaeftirlitskerfið ætti að hafa það hlutverk að ráða bót á þessum annmörkum og koma á kerfi sem er í samræmi við markmiðið um stöðugan innri fjármálamarkað fyrir fjármálaþjónustu í Sambandinu, með því að tengja landsbundna eftirlitsaðila í eitt sterkt net í Sambandinu.

9) Evrópska fjármálaeftirlitskerfið ætti að vera samþætt net landsbundinna eftirlitsstofnana og Sambandsstofnana en almennt eftirlit að fara fram á landsvísu. Þar að auki ætti að ná fram meiri samhæfingu og samræmdri beitingu reglna um fjármálastofnanir og -markaði innan Sambandsins. Auk Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar) (hér á eftir nefnd „stofnunin“) ætti að koma á fót evrópskum eftirlitsstofnunum (Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni) ásamt sameiginlegri nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna (hér á eftir nefnd „sameiginlega nefndin“). Evrópska kerfisáhætturáðið ætti að vera hluti af evrópska fjármálaeftirlitskerfinu að því er varðar verkefnin sem tilgreind eru í þessari reglugerð og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 ([11]).

10) Evrópsku eftirlitsstofnanirnar (hér á eftir sameiginlega nefndar „evrópsku eftirlitsstofnanirnar“) ættu að koma í stað evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB ([12]), nefndar evrópskra eftirlitsaðila með vátryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB ([13]) og nefndar evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB ([14]), og ættu að taka við öllum verkefnum og verksviðum þessara nefnda, þ.m.t. áframhald á yfirstandandi vinnu og verkefnum, eftir því sem við á. Skilgreina ætti með skýrum hætti starfssvið hverrar hinna evrópsku eftirlitsstofnana um sig. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu að bera ábyrgð gagnvart Evrópuþinginu og ráðinu. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu að bera ábyrgð, fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar, á samræmingu mála sem liggja þvert á atvinnugreinar og hafa verið samræmd fyrir milligöngu hennar, þegar ábyrgðin tengist þeim.

11) Stofnunin ætti að starfa með það fyrir augum að bæta starfsemi innri markaðarins, einkum með því að tryggja öflugt, samræmt og skilvirkt reglusetningar- og eftirlitsstig með hliðsjón af mismunandi hagsmunum allra aðildarríkja og mismunandi eðli fjármálastofnana. Stofnunin ætti að gæta almennra gilda, s.s. stöðugleika fjármálakerfisins, gagnsæi markaða og fjármálaafurða og vernd innstæðueiganda og fjárfesta. Stofnunin ætti einnig að koma í veg fyrir eftirlitshögnun (e. *regulatory arbitrage*), tryggja jöfn samkeppnisskilyrði og styrkja samræmingu alþjóðlegs eftirlits í þágu hagkerfisins í heild sinni, þ.m.t. fjármálastofnana og annarra hagsmunaaðila, neytenda og starfsfólks. Verkefni hennar ættu einnig að felast í því að stuðla að samleitni í eftirliti og veita stofnunum Sambandsins ráðgjöf á sviðum banka- og greiðsluþjónustu, reglusetninga vegna rafeyris og eftirlits, og tengdra mála sem varða stjórnarhætti fyrirtækja, endurskoðun og reikningsskil. Þar að auki ætti að fela stofnuninni tiltekna ábyrgð á núverandi og nýrri fjármálastarfsemi.

([11]) Stjtíð. ESB L 140, 5.6.2006, bls. 1.
([12]) Stjtíð. ESB L 25, 29.1.2009, bls. 23.
([13]) Stjtíð. ESB L 25, 29.1.2009, bls. 28.
([14]) Stjtíð. ESB L 25, 29.1.2009, bls. 18.

12) Stofnuninni ætti einnig að vera heimilt að banna eða takmarka tímabundið tiltekna fjármálastarfsemi sem ógnar skipulegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta, í tilgreindum tilvikum og samkvæmt skilyrðum sem mælt er fyrir um í lagagerðunum sem um getur í þessari reglugerð. Stofnunin ætti að setja á slíkt tímabundið bann ef um neyðarástand er að ræða í samræmi við og samkvæmt skilmálunum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Þegar tímabundið bann eða takmörkun á tiltekinni fjármálastarfsemi hefur áhrif þvert á atvinnugreinar ætti löggjöf, sem bundin er við tiltekinn geira, að kveða á um að stofnunin hafi samráð og samræmi aðgerðir sínar, þar sem við á, við evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina) fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar.

13) Stofnunin ætti að taka tilhlýðilegt tillit til áhrifa af aðgerðum hennar á samkeppni og nýsköpun á innri markaðinum, samkeppnishæfni Sambandsins á alþjóðavísu, fjárhagslega þátttöku og nýja áætlun Sambandsins varðandi atvinnusköpun og hagvöxt.

14) Til að uppfylla markmið sín ætti stofnunin að hafa réttarstöðu lögaðila sem og stjórnunarlegt og fjárhagslegt sjálfstæði.

15) Á grundvelli þeirrar vinnu sem farið hefur fram á vegum alþjóðlegra stofnana ætti að skilgreina kerfisáhættu sem hættu á röskun í fjármálakerfinu er getur haft alvarlegar neikvæðar afleiðingar í för með sér fyrir innri markaðinn og raunhagkerfið. Allar tegundir fjármálamilliliða, markaða og innviða geta hugsanlega orðið mikilvægar kerfinu upp að vissu marki.

16) Áhætta yfir landamæri nær yfir alla áhættu sem leiðir af efnahagslegu ójafnvægi eða fjárhagslegum misbresti í Sambandinu öllu eða hluta þess og getur haft markverðar neikvæðar afleiðingar á viðskipti milli rekstraraðila, í tveimur eða fleiri aðildarríkjum, á starfsemi innri markaðarins eða opinber fjármál Sambandsins eða einhverra aðildarríkja þess.

17) Evrópudómstóllinn úrskurðaði eftirfarandi í dómi sínum frá 2. maí 2006 í máli C-217/04 (Hið sameinaða konungsríki Stóra-Bretlands og Norður-Írlands gegn Evrópuþinginu og ráði Evrópusambandsins): „ekkert í orðalagi 95. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins [nú 114. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins] gefur í skyn að viðtakendur ráðstafananna, sem löggjafi Bandalagsins samþykkti á grundvelli þess ákvæðis, geti einungis verið einstök aðildarríki. Löggjafinn kann að telja nauðsynlegt að kveða á um að komið verði á fót stofnun Bandalagsins sem beri ábyrgð á að stuðla að því að hrinda í framkvæmd samræmingarferli við aðstæður þar sem samþykkt stuðnings- og rammaráðstafana, sem ekki eru bindandi, virðast eiga við, til að auðvelda samræmda innleiðingu og beitingu gerða sem byggja á þessum ákvæðum“ ([15]). Tilgangur og verkefni stofnunarinnar – að aðstoða lögbærar landsbundnar eftirlitsstofnanir við samræmda túlkun og beitingu reglna Sambandsins og stuðla að fjármálstöðugleika sem er nauðsynlegur fyrir fjárhagslega samþættingu – eru nátengd markmiðunum með réttarreglum Sambandsins varðandi innri markaðinn fyrir fjármálaþjónustu. Stofnuninni ætti því að vera komið á fót á grundvelli 114. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

18) Í eftirfarandi lagagerðum er mælt fyrir um verkefni lögbærra yfirvalda í aðildarríkjum, þ.m.t. samvinnu þeirra hvert við annað og við framkvæmdastjórnina: Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/48/EB frá 14. júní 2006 um stofnun og rekstur lánastofnana ([16]), tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/49/EB frá 14. júní 2006 um eiginfjárkröfur fjárfestingarfyrirtækja og lánastofnana ([17]) og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/19/EB frá 30. maí 1994 um innlánatryggingakerfi ([18]).

19) Gildandi löggjöf Sambandsins, á því sviði sem þessi reglugerð nær yfir, nær einnig yfir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, vátryggingafélögum og fyrirtækjum í verðbréfaþjónustu sem eru hluti af samsteypu fjármálafyrirtækja ([19]), tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB frá 27. október 1998 um viðbótareftirlit með vátryggingafélögum í vátryggingahópi ([20]), reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1781/2006 um upplýsingar um greiðanda sem fylgja skulu við millifærslu fjármuna ([21]), tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/110/EB frá 16. september 2009 um stofnun og rekstur rafeyrisfyrirtækja og varfærniseftirlit með þeim ([22]), og viðkomandi hluta tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB frá 26. október 2005 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvættis og til fjármögnunar hryðjuverkamanna ([23]), tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/65/EB frá 23. september 2002 varðandi fjarsölu á fjármálaþjónustu fyrir neytendur ([24]) og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/64/EB frá 13. nóvember 2007 um greiðsluþjónustu á innri markaðnum ([25]).

([15]) Dómasafn EB 2006, bls. I-03771, 44. mgr.
([16]) Stjtíð. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 1.
([17]) Stjtíð. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 201.
([18]) Stjtíð. EB L 135, 31.5.1994, bls. 5.
([19]) Stjtíð. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1.
([20]) Stjtíð. EB L 330, 5.12.1998, bls. 1.
([21]) Stjtíð. ESB L 345, 8.12.2006, bls. 1.
([22]) Stjtíð. ESB L 267, 10.10.2009, bls. 7.
([23]) Stjtíð. ESB L 309, 25.11.2005, bls. 15.
([24]) Stjtíð. EB L 271, 9.10.2002, bls. 16.
([25]) Stjtíð. ESB L 319, 5.12.2007, bls. 1.

20) Æskilegt er að stofnunin stuðli að samræmdri aðferð á sviði innlánatrygginga til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði og sambærilega meðferð innstæðueiganda um allt Sambandið. Stofnunin getur beitt valdheimildum sínum samkvæmt þessari reglugerð í tengslum við sjálft innlánatryggingakerfið og stjórnanda þess, þar sem innlánatryggingakerfi falla frekar undir tilsjón í viðkomandi aðildarríkjum þeirra en opinbert eftirlit.

21) Í samræmi við yfirlýsinguna (nr. 39) við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, sem fylgir með í viðauka við lokagerð ríkjaráðstefnunnar sem samþykkti Lissabonsáttmálann, útheimtir gerð tæknilegra eftirlitsstaðla sérfræðiaðstoð af sérstakri gerð fyrir fjármálaþjónustu. Nauðsynlegt er að heimila stofnuninni að veita einnig slíka sérfræðiaðstoð um staðla eða hluta af stöðlum sem eru ekki byggðir á frumvarpi að tæknistaðli sem hún hefur útfært.

22) Þörf er á að innleiða skilvirka gerninga til að koma á samræmdum tæknilegum eftirlitsstöðlum í fjármálaþjónustu til að tryggja, ásamt samræmdum reglum, jöfn samkeppnisskilyrði og fullnægjandi vernd innistæðueigenda, fjárfesta og neytenda alls staðar í Sambandinu. Þar sem stofnunin býr yfir mjög mikilli sérfræðiþekkingu er bæði skilvirkt og eðlilegt að fela henni ábyrgð á að útfæra, á sviðum sem lög Sambandsins skilgreina, frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem fela ekki í sér stefnumótandi valkosti.

23) Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að þeir öðlist bindandi réttaráhrif. Þeim ætti einungis að vera hægt að breyta við afar takmarkaðar og óvenjulegar aðstæður þar sem stofnunin er sá aðili sem er í beinum tengslum við og þekkir best til daglegrar starfsemi fjármálamarkaða. Frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum væru með fyrirvara um breytingar ef þau samrýmast ekki lögum Sambandsins, virða ekki meðalhófsregluna eða eru í andstöðu við grundvallarreglur innri markaðarins um fjármálaþjónustu, eins og þær birtast í réttarreglum löggjafar Sambandsins um fjármálaþjónustu. Framkvæmdastjórnin ætti ekki að breyta efni frumvarpa að tæknilegum eftirlitsstöðlum, sem stofnunin tekur saman, án þess að samræma það áður með stofnuninni. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar um að samþykkja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum ætti að vera háð tímamörkum til að tryggja samfellt og hraðvirkt aðlögunarferli fyrir staðlana.

24) Ef höfð er í huga tæknileg sérþekking stofnunarinnar á sviðum þar sem móta ætti tæknilega eftirlitsstaðla ætti að taka mið af þeirri yfirlýstu ætlan framkvæmdastjórnarinnar að byggja, að meginreglu til, á frumvörpum að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem stofnunin sendir henni með það í huga að samþykkja samsvarandi framseldar gerðir. Stofnunin ætti þó að tryggja, í tilvikum þar sem hún nær ekki að leggja fram frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þeirra tímamarka sem kveðið er á um í viðkomandi lagagerð, að markmiðið með framsali valdsins náist í raun og að skilvirkni ákvarðanatökuferlisins sé viðhaldið. Framkvæmdastjórnin ætti því í slíkum tilvikum að hafa heimild til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla enda liggi frumvarp frá stofnuninni ekki fyrir.

25) Framkvæmdastjórnin ætti einnig að hafa heimild til að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

26) Stofnunin ætti að hafa heimild til að gefa út viðmiðunarreglur og tilmæli um beitingu laga Sambandsins á sviðum sem falla ekki undir tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla. Stofnuninni ætti að geta birt ástæður þess ef eftirlitsstofnanir fylgja ekki þessum viðmiðunarreglum og tilmælum í því skyni að tryggja gagnsæi og stuðla að því að landsbundnar eftirlitsstofnanir fari að þeim.

27) Meginforsendan fyrir heilleika, gagnsæi, skilvirkni og skipulegri starfsemi fjármálamarkaða er að tryggja rétta og fulla beitingu laga Sambandsins, stöðugleika fjármálakerfisins og hlutlaus samkeppnisskilyrði fyrir fjármálastofnanir í Sambandinu. Koma ætti á fót tilhögun þar sem stofnunin fjallar um tilvik þegar lögum Sambandsins er ekki beitt, eða er svo ranglega beitt að það jafngildir broti á þeim. Tilhögunin ætti að gilda á svæðum þar sem lög Sambandsins skilgreina skýrar og skilyrðislausar skuldbindingar.

28) Til að tryggja hófleg viðbrögð í tilvikum þar sem lögum Sambandsins er ranglega beitt eða með ófullnægjandi hætti ætti að styðjast við þriggja þrepa tilhögun. Í fyrsta lagi ætti stofnunin að hafa heimild til að rannsaka hvort farið sé eftir skuldbindingum á rangan eða ófullnægjandi hátt hjá landsbundnum yfirvöldum við eftirlitsstörf á lögum Sambandsins og ljúka málinu með tilmælum. Í öðru lagi ætti framkvæmdastjórnin að hafa heimild til, ef lögbær landsyfirvöld fylgja ekki tilmælunum, að gefa út formlegt álit með hliðsjón af tilmælum stofnunarinnar þar sem lögbæra yfirvaldinu er gert að grípa til nauðsynlegra aðgerða til að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins.

29) Í þriðja lagi ætti stofnunin að hafa heimild til, í því skyni að binda, í undantekningartilvikum, enda á viðvarandi óvirkni hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds, að samþykkja ákvarðanir sem beint er gegn einstaka fjármálastofnunum þegar ekki er um aðra kosti að ræða. Sú heimild ætti að takmarkast við sérstakar aðstæður þar sem lögbært yfirvald hlítir ekki formlegu áliti sem að því beinist og þar sem lögum Sambandsins er beitt með beinum hætti að fjármálastofnunum með skírskotun til gildandi eða síðari reglugerða Sambandsins.

30) Alvarlegar ógnir við skipulega starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfisins í Sambandinu krefjast skjótra og samstilltra viðbragða á vettvangi Sambandsins. Stofnunin ætti því að geta krafist þess að landsbundnar eftirlitsstofnanir grípi til sértækra aðgerða til að ráða bót á neyðarástandi. Veita ætti ráðinu heimild til að ákvarða, í kjölfarið á beiðni eftirlitsstofnunar, framkvæmdastjórnarinnar eða Evrópska kerfisáhætturáðsins, hvort um neyðarástand sé að ræða.

31) Stofnunin ætti að geta krafið landsbundnar eftirlitsstofnanir um að grípa til sértækra aðgerða til að ráða bót á neyðarástandi. Aðgerðin, sem stofnunin grípur til í tengslum við þetta, ætti að vera með fyrirvara um valdheimildir framkvæmdastjórnarinnar skv. 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að hefja málsmeðferð vegna brota aðildarríkis þessarar eftirlitsstofnunar vegna vanrækslu hennar við að grípa til slíkrar aðgerðar og með fyrirvara um rétt framkvæmdastjórnarinnar í slíkum aðstæðum til að gera tímabundnar ráðstafanir í samræmi við réttarfarsreglur Evrópudómstólsins. Enn fremur ætti aðgerðin vera með fyrirvara um bótaábyrgð viðkomandi aðildarríkis, sem gæti verið til komin vegna dómaframkvæmdar Evrópudómstólsins, ef eftirlitsstofnanir þess láta hjá líða að grípa til þeirra aðgerða sem stofnunin krefst.

32) Stofnunin ætti að geta útkljáð með bindandi áhrifum, þ.m.t. innan samstarfshóps eftirlitsaðila, ágreiningsefni sem ná yfir landamæri á milli lögbærra yfirvalda í mismunandi aðildarríkjum til að tryggja skilvirkt og áhrifaríkt eftirlit og jafnræði þessara lögbæru yfirvalda. Kveða ætti á um sáttatímabil fyrir lögbæru yfirvöldin til að komast að samkomulagi. Valdheimildir stofnunarinnar ættu að ná til ágreinings um málsmeðferð eða inntak aðgerðar eða aðgerðarleysis lögbærs yfirvalds aðildarríkis í tilgreindum tilvikum í lagalega bindandi gerðum Sambandsins sem um getur í þessari reglugerð. Við slíkar aðstæður ætti einn viðkomandi eftirlitsaðila að hafa rétt til að vísa málinu til stofnunarinnar sem skal fara eftir þessari reglugerð. Stofnunin ætti að hafa vald til að krefja hlutaðeigandi lögbær yfirvöld um að grípa til sértækra aðgerða eða að þau láti hjá líða að grípa til aðgerða í því skyni að útkljá málið til að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins, með bindandi áhrifum á hlutaðeigandi lögbær yfirvöld. Ef lögbært yfirvald hlítir ekki ákvörðun sem beinist að því, um að leiða málið til lykta, ætti stofnunin að hafa heimild til að samþykkja ákvarðanir sem er beint milliliðalaust að fjármálastofnunum á sviðum þar sem lög Sambandsins gilda um þær sérstaklega. Heimildinni til að samþykkja slíkar ákvarðanir ætti aðeins að beita þegar engra annarra kosta er völ og þá aðeins til að tryggja rétta og samræmda beitingu á lögum Sambandsins. Í tilvikum þegar viðeigandi löggjöf Sambandsins veitir lögbærum yfirvöldum aðildarríkja ákvörðunarvald, geta ákvarðanir stofnunarinnar ekki komið í stað þess að ákvörðunarvaldinu sé beitt í samræmi við lög Sambandsins.

33) Kreppan hefur leitt í ljós að núverandi samstarfskerfi á milli landsbundinna yfirvalda, þar sem valdheimildir takmarkast við einstök aðildarríki, er ófullnægjandi að því er varðar fjármálastofnanir sem stunda starfsemi yfir landamæri.

34) Sérfræðingahópar, sem aðildarríkin hafa skipað til að rannsaka orsakir kreppunnar og til að koma með tillögur um úrbætur á reglusetningu og eftirliti með fjármálageiranum, hafa staðfest að núverandi fyrirkomulag er ekki traustur grunnur fyrir framtíðarreglugerðir og -eftirlit með fjármálastofnunum sem stunda starfsemi yfir landamæri innan Sambandsins.

35) Eins og bent er á í de Larosière-skýrslunni: „að grunni til höfum við tvo möguleika: sá fyrri er „chacun pour soi", aðgerðir sem fela í sér ávinning á kostnað annarra með gengislækkun, innflutningshömlum eða styrkjum, og sá síðari, aukin, hagnýt og skynsamleg evrópsk samvinna í þágu allra til að vernda opið heimshagkerfi. Þetta mun án efa hafa í för með sér efnahagslegan ávinning".

36) Samstarfshópar eftirlitsaðila gegna mikilvægu hlutverki í árangursríku, skilvirku og samræmdu eftirliti með fjármálastofnunum sem stunda starfsemi yfir landamæri. Stofnunin ætti að leggja sitt af mörkum til að stuðla að og fylgjast með árangursríkri, skilvirkri og samræmdri starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila og gegnir hún að því leyti forystuhlutverki við að tryggja samræmi og samfellu í starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila fyrir fjármálastofnanir sem stunda starfsemi yfir landamæri alls staðar í Sambandinu. Stofnunin ætti því að hafa fullan rétt til að taka þátt í samstarfshópum eftirlitsaðila með það fyrir augum að hagræða í starfsemi, taka þátt í upplýsingaskiptaferli hópanna og hlúa að samleitni og samræmi innan samstarfshópanna við beitingu laga Sambandsins. Eins og segir í de Larosière-skýrslunni: „forðast verður röskun á samkeppni og eftirlitshögnun sem rekja má til ólíkra eftirlitsaðferða vegna þess að það getur grafið undan fjármálastöðugleika – m.a. með því að hvetja til flutnings á fjármálastarfsemi til landa þar sem eftirlit er slakt. Eftirlitskerfið verður að teljast sanngjarnt og samstillt".

37) Nauðsyn er á samleitni á sviðum sem snúa að kreppuforvörnum -stjórnun og -úrræðum, þ.m.t. fjármögnunaraðferðum, til að tryggja innfellingu opinberra yfirvalda á kostnaði fjármálakerfisins og getu þeirra til að rétta við fjármálastofnanir sem standa höllum fæti samhliða því að lágmarka áhrif þrota á fjármálakerfið, traust á að skattfé almennings sé notað til að bjarga bönkum og notkun opinberra sjóða, takmarka tjón á hagkerfinu og samræma framkvæmd skilameðferðar í einstökum löndum. Varðandi þetta er brýnt að þróa sameiginlegt regluverk um öll tæki sem notuð eru í forvarnarstarfi og við skilameðferð banka sem standa höllum fæti, einkum til að takast á við kreppuna í heild sinni, stofnanir sem starfa yfir landamæri eða eru samtengdar, og vegna þess að meta þarf hvort veita á stofnuninni viðeigandi auknar valdheimildir og einnig hvernig bankar og lánastofnanir geta forgangsraðað við vernd innistæðueigenda.

38) Í yfirstandandi endurskoðun á tilskipun 94/19/EB og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/9/EB frá 3. mars 1997 um bótakerfi fyrir fjárfesta ([26]) er vakin athygli á fyrirætlun framkvæmdastjórnarinnar um að gefa þörfinni á að tryggja frekari samhæfingu alls staðar í Sambandinu sérstakan gaum. Á sviði vátrygginga hyggst framkvæmdastjórnin einnig kanna möguleikann á að innleiða reglur Sambandsins sem vernda vátryggingartaka þegar um er að ræða vátryggingafélag sem stendur höllum fæti. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu að gegna mikilvægu hlutverki á þessum sviðum og fá í hendur viðeigandi valdheimildir í tengslum við evrópska ábyrgðarkerfið.

39) Framsal verkefna og ábyrgða getur verið gagnlegt stjórntæki í tengslaneti samskiptanets eftirlitsaðila til að draga úr tvítekningu eftirlitsverkefna, hlúa að samstarfi og hagræða þannig í eftirlitsferlinu, ásamt því að draga úr álaginu á fjármálastofnanir. Í reglugerð þessari ætti því að kveða á um skýran lagagrundvöll fyrir slíku framsali. Aðildarríkin ættu að geta innleitt sértæk skilyrði fyrir framsali ábyrgða, t.d. varðandi upplýsingar um fyrirkomulag framsals og tilkynningar um það, að því tilskildu að almenna reglan um framsal sé virt. Framsal verkefna þýðir að stofnunin, eða önnur landsbundin eftirlitsstofnun en sú stofnun sem ber ábyrgðina, framkvæmir verkefnin, en ábyrgðin á eftirlitsákvörðunum hvílir áfram á herðum þeirrar stofnunar sem framseldi verkefnin. Við framsal ábyrgðar ætti stofnunin eða landsbundin eftirlitsstofnun (sú sem fær verkefni framselt til sín) að geta tekið ákvarðanir um tiltekin eftirlitsatriði í eigin nafni í stað þeirrar stofnunar sem framseldi verkefnin. Framsal ætti að falla undir meginregluna um framsal eftirlitsvalds til eftirlitsaðila sem er í bestri aðstöðu til að grípa til aðgerða í viðkomandi máli. Framsal ábyrgða væri t.d. viðeigandi með tilliti til stærðarhagkvæmni eða gildissviðs, samræmis við samstæðueftirlit og bestu nýtingar á tækniþekkingu á meðal innlendra eftirlitsstofnana. Stofnunin sem framselur verkefni og önnur lögbær yfirvöld ættu að líta á ákvarðanir stofnunarinnar sem fær verkefni framselt til sín sem endanlegar ef þær eru innan gildissviðs framsalsins. Viðeigandi löggjöf Sambandsins getur skilgreint nánar meginreglurnar um framsal ábyrgðar samkvæmt samningum. Stofnunin ætti með öllum tiltækum ráðum að greiða fyrir og fylgjast með framsalssamningum á milli landsbundinna eftirlitsstofnana.

Tilkynna ætti stofnuninni fyrirfram um áformaða framsalssamninga svo að hún geti látið í ljós álit sitt þar sem það á við. Hún ætti að miðstýra birtingu slíkra samninga til að tryggja að upplýsingar um samninga komi fram tímanlega, séu gagnsæjar og auðveldlega aðgengilegar fyrir alla hlutaðeigandi aðila. Hún ætti að greina og miðla bestu starfsvenjum varðandi framsal og framsalssamninga.

([26]) Stjtíð. EB L 84, 26.3.1997, bls. 22.

40) Stofnunin ætti með virkum hætti að stuðla að samleitni í eftirliti alls staðar í Sambandinu með það fyrir augum að koma á almennri eftirlitsmenningu.

41) Jafningjarýni er skilvirkt og áhrifaríkt tæki til að stuðla að samkvæmni innan tengslanets fjármálaeftirlitsaðila. Stofnunin ætti því að þróa samræmda aðferðafræði fyrir slíka rýni og framkvæma hana reglulega. Við rýni ætti ekki aðeins að horfa á samleitni eftirlitsstarfsemi heldur einnig á getu eftirlitsaðila til að ná hámarseftirliti og á sjálfstæði þessara lögbæru yfirvalda. Birta ætti niðurstöðu jafningjarýni opinberlega með samþykki lögbæra yfirvaldsins sem féll undir rýnina. Þar að auki ætti að greina og birta bestu starfsvenjur.

42) Stofnunin ætti með virkum hætti að stuðla að samræmdu eftirliti í Sambandinu, einkum til að tryggja skipulega starfsemi og heilleika fjármálamarkaða og stöðugleika fjármálakerfisins í Sambandinu. Því ætti að fela stofnuninni almennt samræmingarhlutverk innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins til viðbótar við heimild hennar til að grípa til aðgerða í neyðarástandi. Stofnunin ætti í aðgerðum sínum að beina sérstakri athygli að góðu streymi allra viðkomandi upplýsinga á milli lögbærra yfirvalda.

43) Til að tryggja fjármálastöðugleika er nauðsynlegt að greina snemma horfur, hugsanlega áhættu og veikleika sem verða til í rekstri, þvert á landamæri og atvinnugreinar. Stofnunin ætti að fylgjast með og meta slíka þróun á því sviði sem hún fer með valdheimildir á og tilkynna Evrópuþinginu, ráðinu, framkvæmdastjórninni, öðrum evrópskum eftirlitsstofnunum og Evrópska kerfisáhætturáðinu ef nauðsyn krefur reglulega eða sérstaklega ef þörf krefur. Stofnunin ætti einnig, í samvinnu við Evrópska kerfisáhætturáðið, að eiga frumkvæði að og samræma álagspróf alls staðar í Sambandinu til að meta þanþol fjármálastofnana gagnvart óhagstæðri markaðsþróun og tryggja að beitt sé eins samræmdri aðferðafræði á innlendum vettvangi og kostur er við slíkar prófanir. Til að sinna hlutverki sínu á tilhlýðilegan hátt ætti stofnunin að gera efnahagslegar greiningar á mörkuðum og meta áhrif hugsanlegrar markaðsþróunar.

44) Stofnunin ætti að stuðla að skoðanaskiptum og samvinnu við eftirlitsaðila utan Sambandsins með tilliti til alþjóðavæðingar fjármálaþjónustu og vaxandi mikilvægis alþjóðlegra staðla. Hún ætti að hafa umboð til að koma á tengslum og ganga inn í stjórnunarfyrirkomulag með eftirlitsstofnunum og stjórnvöldum í þriðju löndum og við alþjóðastofnanir um leið og hún virðir að fullu núverandi hlutverk og valdheimildir aðildarríkjanna og stofnana Sambandsins hvers um sig. Þátttaka í starfi stofnunarinnar ætti að vera opin þeim löndum sem hafa gert samkomulag við Sambandið og beita lögum Sambandsins og ætti stofnuninni að vera heimilt að vera

í samstarfi við þriðju lönd er nota löggjöf sem viðurkennt er að sé jafngild þeirri sem Sambandið styðst við.

45) Stofnunin ætti að starfa sem óháður aðili við ráðgjöf hjá Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni innan þeira valdheimilda sem hún hefur yfir að ráða. Stofnunin ætti, með fyrirvara um valdheimildir hlutaðeigandi lögbærra yfirvalda, að geta gefið álit sitt á varfærnismati á samruna og yfirtökum samkvæmt tilskipun 2006/48/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 2007/44/EB ([27]) í þeim tilvikum þegar sú tilskipun krefst samráðs milli lögbærra yfirvalda í tveimur eða fleiri aðildarríkjum.

46) Stofnuninni ætti að vera heimilt að óska eftir öllum nauðsynlegum upplýsingum í því skyni að sinna verkefnum sínum á skilvirkan hátt. Innlendar eftirlitsstofnanir, sem næstar eru fjármálamörkuðunum og stofnunum, ættu að jafnaði að veita þessar upplýsingar til að komast hjá tvíverknaði í tengslum við skýrslugjafarskyldur fjármálastofnana og ættu að taka mið af þeim hagtölum sem þegar liggja fyrir. Stofnunin ætti þó, eigi hún ekki annars úrkosti, að beina beiðni, sem er rökstudd með viðhlítandi hætti, beint til fjármálastofnunar þegar landsbundinn eftirlitsaðili veitir ekki, eða getur ekki veitt, slíkar upplýsingar á réttum tíma. Yfirvöldum aðildarríkja ætti að vera skylt að aðstoða stofnunina við að framfylgja slíkum beinum beiðnum. Í því samhengi er vinnan við sameiginleg skýrslusnið mikilvæg. Ráðstafanir til að afla upplýsinga ættu að vera með fyrirvara um lagaramma evrópska hagskýrslukerfisins og evrópska seðlabankakerfisins á sviði hagskýrslna. Reglugerð þessi ætti því hvorki að hafa áhrif á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 223/2009 frá 11. mars 2009 um evrópskar hagskýrslur ([28]) né reglugerð ráðsins (EB) nr. 2533/98 frá 23. nóvember 1998 um söfnun Seðlabanka Evrópu á tölfræðilegum upplýsingum ([29]).

47) Mikilvægt er að stofnunin og Evrópska kerfisáhætturáðið starfi náið saman til að stuðla að fullri skilvirkni Evrópska kerfisáhætturáðsins og eftirfylgni við viðvaranir og tilmæli þess. Stofnunin og Evrópska kerfisáhætturáðið ættu að skiptast á hvers konar upplýsingum sem skipta máli. Aðeins ætti að láta í té gögn sem varða einstök félög gegn rökstuddri beiðni. Þegar stofnunin hefur tekið við viðvörunum eða tilmælum, sem Evrópska kerfisáhætturáðið hefur sent því eða landsbundinni eftirlitsstofnun, ætti stofnunin að tryggja að þeim sé fylgt eftir eins og við á.

48) Stofnunin ætti að hafa samráð við hagsmunaaðila um tæknilega eftirlits- eða framkvæmdarstaðla, viðmiðunarreglur og tilmæli og gefa þeim tækifæri til að gera athugasemdir við fyrirhugaðar ráðstafanir. Stofnunin ætti að gera mat á áhrifum áður en hún samþykkir frumvarp að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdarstöðlum, viðmiðunarreglum og tilmælum. Af skilvirknisástæðum ætti að styðjast við hagsmunahóp um bankastarfsemi í þeim tilgangi, sem í eru fulltrúar, í jöfnum hlutföllum, lána- og fjárfestingarstofnana innan Sambandsins (sem eru fulltrúar ólíkra fjármálastofnana og fyrirtækja af margs konar stærðargráðu, þ.m.t. og þegar við á stofnanafjárfesta og annarra fjármálastofnana sem sjálfar nota fjármálaþjónustu) lítilla og meðalstórra fyrirtækja, stéttarfélaga, fræðimanna, neytenda og annarra almenna notenda bankaþjónustu. Hagsmunahópur um bankastarfsemi ætti að vera tengiliður við aðra notendahópa sem komið hefur verið á fót með löggjöf framkvæmdastjórnarinnar eða Sambandsins, á sviði fjármálaþjónustu.

49) Aðilar, sem eru í hagsmunahópnum um bankastarfsemi og eru fulltrúar stofnana sem eru ekki reknar í hagnaðarskyni eða fræðimenn, ættu að fá hæfilega þóknun til að gera þeim, sem hvorki hafa yfir miklu fjármagni að ráða né eru fulltrúar fyrirtækja í greininni, kleift að taka að fullu þátt í umræðum um reglusetningu um fjárhagsmál.

50) Aðildarríki bera grundvallarábyrgð á að tryggja samræmda krísustjórnun og viðhalda fjármálastöðugleika í krísuástandi, einkum að því er varðar að koma á stöðugleika hjá einstökum fjármálastofnunum, sem standa höllum fæti, og taka þær til skilameðferðar. Ákvarðanir stofnunarinnar í neyðaraðstæðum eða við lausn deilumála, sem hafa áhrif á stöðugleika fjármálastofnunar, ættu ekki að hafa áhrif á fjárhagslegar skuldbindingar aðildarríkjanna. Koma ætti á fót fyrirkomulagi þar sem aðildarríkin geta skírskotað til þessarar verndarráðstöfunar og lagt málið að lokum fram fyrir ráðið til ákvarðanatöku. Verndarráðstafanir þessar ætti þó ekki að misnota, einkum í tengslum við ákvörðun stofnunarinnar sem hefur hvorki umtalsverð né afgerandi fjárhagsleg áhrif, s.s. lækkun tekna sem tengjast tímabundnu banni á sértækum aðgerðum eða vörum vegna neytendaverndar. Ráðið ætti að greiða atkvæði í samræmi við meginregluna um að hver aðili hafi eitt atkvæði þegar teknar eru ákvarðanir samkvæmt fyrirkomulagi verndarráðstöfunarinnar. Rétt er að veita ráðinu hlutverk í þessu máli í ljósi sérstakra ábyrgða aðildarríkjanna á þessu sviði. Tryggja ætti algeran trúnað í ljósi þess hversu viðkvæmt málið er.

51) Stofnunin ætti, við tilhögun ákvarðanatöku sinnar, að vera bundin af reglum og almennum meginreglum Sambandsins um sanngjarna málsmeðferð og

([27]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/44/EB frá 5. september 2007 um breytingu á tilskipun ráðsins 92/49/EBE og tilskipunum 2002/83/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB og 2006/48/EB að því er varðar reglur um málsmeðferð og viðmiðanir vegna varfærnismats á yfirtökum og aukningu eignarhlutdeildar er tilheyra fjármálageiranum (Stjtíð ESB L 247, 21.9.2007, bls. 1).

([28]) Stjtíð. ESB L 87, 31.3.2009, bls. 164.

([29]) Stjtíð. EB L 318, 27.11.1998, bls. 8.

gagnsæi. Virða ætti að fullu rétt viðtakenda ákvarðana stofnunarinnar til áheyrnar. Ákvarðanir stofnunarinnar ættu að vera óaðskiljanlegur hluti af lögum Sambandsins.

52) Eftirlitsstjórn, sem er samansett af yfirmönnum viðkomandi lögbærra yfirvalda í hverju aðildarríki og undir forystu formanns stofnunarinnar, ætti að vera helsti ákvarðanatökuaðilinn innan stofnunarinnar. Fulltrúar framkvæmdastjórnarinnar, Evrópska kerfisáhætturáðsins, Seðlabanka Evrópu og evrópsku eftirlitsstofnananna (Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og Evrópsku verðbréfamarkaðeftirlitsstofnunarinnar) ættu að taka þátt sem áheyrnarfulltrúar. Aðilar eftirlitsstjórnarinnar ættu að vera óháðir í störfum sínum og gæta eingöngu hagsmuna Sambandsins.

53) Eftirlitsstjórnin ætti að jafnaði taka ákvarðanir með einföldum meirihluta í samræmi við þá meginreglu að hver aðili hafi eitt atkvæði. Þó er viðeigandi að beita reglum aukins meirihluta, eins og mælt er fyrir um í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og bókun 36 um umbreytingarákvæði sem fylgja með í viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, um gerðir sem eru almenns eðlis, þ.m.t. þær sem varða tæknilega eftirlits- og framkvæmdastaðla, viðmiðunarreglur og tilmæli, í málefnum varðandi fjárhagsáætlun og einnig um beiðnir aðildarríkis um að stofnunin endurskoði ákvörðun um að banna tímabundið eða takmarka tiltekna fjármálastarfsemi. Mál sem varða úrlausn á ágreiningi milli innlendra eftirlitsstofnana ættu að vera rannsökuð af takmarkaðri, hlutlægri nefnd, sem samsett er af aðilum sem hvorki eru fulltrúar lögbærra yfirvalda sem eru aðilar að ágreiningnum né hafa hagsmuna að gæta í deilunni eða bein tengsl við hlutaðeigandi lögbær yfirvöld. Skipan kærunefndarinnar ætti að vera með sem jöfnustum hætti. Eftirlitsstjórnin ætti að samþykkja ákvarðanir kærunefndarinnar með einföldum meirihluta í samræmi við meginregluna um að hver aðili hafi eitt atkvæði. Þegar um er að ræða ákvarðanir sem eftirlitsaðilar á samstæðugrundvelli taka, geta fulltrúar sem skipa minnihluta sem getur stöðvað framgang mála, þó hafnað ákvörðun sem nefndin leggur til með þeim hætti sem greint er frá í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og í 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði.

54) Stjórn, sem skipuð er formanni stofnunarinnar, fulltrúum landsbundinna eftirlitsstofnana og framkvæmdastjórnarinnar ætti að tryggja að stofnunin gegni hlutverki sínu og inni af hendi þau verkefni sem henni eru falin. Veita ætti stjórninni nauðsynlegar valdheimildir, m.a. til að leggja fram tillögur um árlega starfsáætlun, og starfsáætlun til margra ára, nýta tilteknar fjárveitingarheimildir, samþykkja starfsmannastefnu stofnunarinnar og setja sérákvæði um rétt til aðgengis að skjölum og leggja fram ársskýrslu.

55) Stofnunin ætti að njóta fyrirsvars formanns í fullu starfi, sem eftirlitsstjórnin skipar á grundvelli verðleika, færni, þekkingar á fjármálastofnunum og -mörkuðum og reynslu í viðeigandi fjármálaeftirliti og -stjórnun og að undangengnu opnu valferli sem eftirlitsstjórnin skipuleggur og stjórnar með aðstoð framkvæmdastjórnarinnar. Við tilnefningu fyrsta formanns stofnunarinnar ætti framkvæmdastjórnin m.a. að taka saman úrtakslista umsækjenda á grundvelli verðleika, hæfni, þekkingar á fjármálastofnunum og -mörkuðum og reynslu sem skiptir máli við fjármálaeftirlit og stjórnun. Við síðari tilnefningar ætti að endurskoða möguleika framkvæmdastjórnarinnar á að taka saman úrtakslista með skýrslu sem er gerð samkvæmt þessari reglugerð. Evrópuþingið ætti að hafa rétt til að andmæla tilnefningu aðilans sem valinn er, eftir að hann hefur fengið að tjá sig, áður en hann hefur störf og allt að mánuði frá því að eftirlitsstjórnin velur hann til starfa.

56) Fela ætti framkvæmdastjóra stjórn stofnunarinnar og ætti honum að vera heimilt að sitja fundi eftirlitsstjórnarinnar og stjórnarinnar án atkvæðisréttar.

57) Til að tryggja samræmi þvert á atvinnugreinar í starfi evrópsku eftirlitsstofnananna ættu þær vinna náið saman í sameiginlegri nefnd og taka sameiginlega afstöðu eftir því sem við á. Sameiginlega nefndin ætti að samræma starfssvið evrópsku eftirlitsstofnananna í tengslum við fjármálasamsteypur og önnur mál sem liggja þvert á atvinnugreinar. Hlutaðeigandi evrópskar eftirlitsstofnanir ættu einnig að samþykkja, þegar við á, gerðir sem falla undir verksvið annarrar hvorrar evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar eða Evrópsku verðbréfamarkaðeftirlitsstofnunarinnar) á hliðstæðan hátt. Formenn evrópsku eftirlitsstofnananna ættu að skiptast á að fara með formennsku sameiginlegu nefndarinnar, 12 mánuði í senn. Formaður sameiginlegu nefndarinnar ætti að vera varaformaður Evrópska kerfisáhætturáðsins. Sameiginlega nefndin ætti að hafa sérstakt starfsfólk sem evrópsku eftirlitsstofnanirnar láta í té til að auðvelda óformleg upplýsingaskipti og þróun sameiginlegrar nálgunar á eftirlitsmenningu innan evrópsku eftirlitsstofnanirnar.

58) Nauðsynlegt er að tryggja að aðilarnir, sem ákvarðanir stofnunarinnar hafa áhrif á, geti nýtt sér nauðsynleg úrræði. Til að tryggja með árangursríkum hætti réttindi aðila og rétta málsmeðferð skal þeim veittur réttur til málskots til kærunefndar á þeim sviðum þar sem stofnunin hefur ákvörðunarvald. Til að tryggja skilvirkni og samræmi ætti kærunefndin að vera sameiginleg stofnun evrópsku eftirlitsstofnananna en starfa óháð stjórnsýslu- og reglusetningarkerfi þeirra. Ákvörðunum kærunefndarinnar ætti að vera unnt að áfrýja til Evrópudómstólsins.

59) Til að tryggja stofnuninni fullt sjálfstæði ætti hún að hafa sjálfstæðan fjárhag og ættu tekjur hennar fyrst og fremst að koma af skyldubundnum framlögum landsbundinna eftirlitsstofnana og fjárlögum Evrópusambandsins. Fjármögnun Sambandsins á stofnuninni er með fyrirvara um samkomulag fjárveitingavaldsins í samræmi við 47. lið samstarfssamnings milli stofnana Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 17. maí 2006 um aga í stjórn fjármála og trausta fjármálastjórnun ([30]). Fjárlagagerð Sambandsins ætti að gilda. Endurskoðunarrétturinn ætti að annast endurskoðun reikninga. Heildarfjárhagsáætlunin er með fyrirvara um samþykkt reikninga.

60) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1073/1999 frá 25. maí 1999 um rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF) ([31]) ætti að gilda um stofnunina. Stofnunin ætti einnig að gerast aðili að samstarfssamningi milli stofnana frá 25. maí 1999 milli Evrópuþingsins, ráðs Evrópusambandsins og framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna um innri rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF) ([32]).

61) Starfsmannareglur embættismanna og ráðningarskilmálar annarra starfsmanna Bandalaganna ([33]) ættu að gilda um starfsfólk stofnunarinnar til að tryggja opin og gagnsæ vinnuskilyrði og jafna meðferð starfsfólks.

62) Áríðandi er að vernda viðskiptaleyndarmál og aðrar trúnaðarupplýsingar. Upplýsingaleyndin, sem stofnunin afléttir og miðlar í netkerfinu, ætti að falla undir strangar og skilvirkar reglur um trúnað.

63) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ([34]) og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ([35]) gilda að fullu við vinnslu lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna á persónuupplýsingum við beitingu þessarar reglugerðar.

64) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar ([36]) ætti að gilda um stofnunina í því skyni að tryggja gagnsæjan rekstur hennar.

([30]) Stjtíð. ESB L 139, 14.6.2006, bls. 1.
([31]) Stjtíð. EB L 136, 31.5.1999, bls. 1.
([32]) Stjtíð. EB L 136, 31.5.1999, bls. 15.
([33]) Stjtíð. EB L 56, 4.3.1968, bls. 1.
([34]) Stjtíð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.
([35]) Stjtíð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1.
([36]) Stjtíð. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43.

65) Þriðju lönd ættu að geta tekið þátt í starfi stofnunarinnar í samræmi við samninga þar að lútandi sem Sambandið mun gera.

66) Þar eð aðildarríkin geta ekki á viðhlítandi hátt náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að bæta starfsemi innri markaðarins með því að tryggja hátt, skilvirkt og samræmt stig varfærins regluverks og eftirlits, að vernda innistæðueigendur og fjárfesta, að vernda heilleika, skilvirkni og skipulagða starfsemi fjármálamarkaða, að viðhalda stöðugleika fjármálakerfisins, að styrkja samræmingu alþjóðlegs eftirlits, vegna umfangs aðgerðarinnar og ætla má að þeim verði frekar náð á vettvangi Sambandsins, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

67) Stofnunin ætti að taka að sér öll yfirstandandi verkefni og valdheimildir evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar. Því ætti að fella úr gildi ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB á stofndegi stofnunarinnar og breyta ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 716/2009/EB frá 16. september 2009 um að koma á fót áætlun Bandalagsins til að styðja við sérstaka starfsemi á sviði fjármálaþjónustu, reikningsskila og endurskoðunar ([37]) til samræmis við það. Mikilvægt er, í ljósi núverandi skipulags og starfsemi evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar, að tryggja mjög náið samstarf milli evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar og framkvæmdastjórnarinnar við að koma á fót viðeigandi umbreytingarfyrirkomulagi til að tryggja að tímabilið, þegar framkvæmdastjórnin ber ábyrgð á rekstri aðalstöðva og fyrstu stjórnsýslu stofnunarinnar, verði eins stutt og kostur er.

68) Rétt er að setja tímamörk á beitingu þessarar reglugerðar til að tryggja að stofnunin sé nægjanlega undirbúin til að hefja starfsemi og til að umbreytingin frá evrópsku bankaeftirlitsnefndinni gangi snurðulaust fyrir sig. Fjármagna ætti stofnunina með viðeigandi hætti. Fjármagna ætti stofnunina, a.m.k. í upphafi, með 40% framlagi Sambandsins og 60% með framlögum sem aðildarríkin veita í samræmi við vægi atkvæða sem kemur fram í 3. mgr. 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði.

69) Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* til að hægt sé að koma stofnuninni á fót 1. janúar 2011.

([37]) Stjtíð. ESB L 253, 25.9.2009, bls. 8.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. KAFLI

STOFNUN OG RÉTTARSTAÐA

1. gr.

Stofnun og umfang aðgerða

1. Með þessari reglugerð er komið á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni) (hér á eftir nefnd „stofnunin“).

2. Stofnunin skal starfa innan þess valdsviðs sem henni er veitt með þessari reglugerð og innan gildissviðs tilskipunar 2006/48/EB, tilskipunar 2006/49/EB, tilskipunar 2002/87/EB, reglugerðar (EB) nr. 1781/2006, tilskipunar 94/19/EB og, að því marki sem gerðir þessar gilda um lána- og fjármálastofnanir og lögbæru yfirvöldin sem hafa eftirlit með þeim, innan viðkomandi hluta tilskipunar 2005/60/EB, tilskipunar 2002/65/EB, tilskipunar 2007/64/EB og tilskipunar 2009/110/EB, þ.m.t. allar tilskipanir, reglugerðir og ákvarðanir sem eiga stoð í þessum gerðum, og öðrum lagalega bindandi gerðum Sambandsins þar sem stofnuninni eru falin verkefni.

3. Stofnunin skal einnig starfa á athafnasviði lánastofnana, fjármálasamsteypa, fjárfestingarfyrirtækja, greiðslustofnana og rafeyrisstofnana í tengslum við álitaefni sem falla ekki beint undir gerðirnar sem um getur í 2. mgr., þ.m.t. málefni stjórnarhátta fyrirtækja, endurskoðunar og reikningsskila, að því tilskildu að slíkar aðgerðir stofnunarinnar séu nauðsynlegar til að tryggja skilvirka og samræmda beitingu þessara gerða.

4. Ákvæði þessarar reglugerðar eru með fyrirvara um valdsvið framkvæmdastjórnarinnar, einkum skv. 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, til að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins.

5. Markmið stofnunarinnar skal vera að vernda hagsmuni almennings með því að stuðla að stöðugleika til skamms tíma, meðallangs tíma og langs tíma og skilvirkni fjármálakerfisins fyrir hagkerfi Sambandsins, borgara þess og fyrirtæki. Stofnunin skal stuðla að því að:

a) bæta starfsemi innri markaðarins, einkum með traustri, skilvirkri og samræmdri reglusetningu og eftirliti,

b) tryggja heilleika, gagnsæi, skilvirkni og skipulega starfsemi fjármálamarkaða,

c) styrkja samræmingu alþjóðlegs eftirlits,

d) koma í veg fyrir eftirlitshögnun og stuðla að jöfnum samkeppnisskilyrðum,

e) tryggja að lántaka og önnur áhætta lúti viðeigandi reglum og eftirliti og

f) auka neytendavernd.

Stofnunin skal því stuðla að því að tryggja samræmda, árangursríka og skilvirka beitingu gerðanna sem um getur í 2. mgr., hlúa að samleitni í eftirliti, veita Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni álit og takast á hendur efnahagslega greiningu á mörkuðum til að stuðla að því að markmið stofnunarinnar náist.

Þegar stofnunin sinnir verkefnunum, sem eru falin henni með þessari reglugerð, skal hún gefa sérstakan gaum að kerfisáhættu sem fjármálastofnanir geta valdið, þar eð vanræksla á því sviði gæti skaðað starfrækslu fjármálakerfisins eða raunhagkerfisins.

Stofnunin skal í verkefnum sínum starfa með sjálfstæðum hætti, hlutlægt og aðeins í þágu hagsmuna Sambandsins.

2. gr.

Evrópska fjármálaeftirlitskerfið

1. Stofnunin er hluti af evrópska fjármálaeftirlitskerfinu (ESFS). Helsta markmið evrópska fjármálaeftirlitskerfisins er að tryggja að reglur sem gilda um fjármálageirann séu innleiddar með fullnægjandi hætti til að viðhalda fjármálastöðugleika og tryggja traust gagnvart fjármálakerfinu í heild og næga vernd fyrir viðskiptavini í fjármálaþjónustu.

2. Innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins skulu vera:

a) Evrópska kerfisáhætturáðið (ESRB) vegna verkefna sem tilgreind eru í reglugerð (ESB) nr. 1092/2010 og þessari reglugerð,

b) stofnunin,

c) evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1094/2010 ([38]),

d) evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1095/2010 ([39]),

e) sameiginleg nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna (sameiginlega nefndin) vegna framkvæmdar verkefna sem tilgreind eru í 54.–57. gr. þessarar reglugerðar, reglugerð (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1095/2010,

f) lögbær yfirvöld eða eftirlitsyfirvöld í aðildarríkjunum eins og tilgreint er í gerðum Sambandsins, sem um getur í 2. mgr. 1. gr. þessarar reglugerðar, reglugerð (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1095/2010.

([38]) Stjtíð. ESB L 140, 5.6.2006, bls. 48.
([39]) Stjtíð. ESB L 140, 5.6.2006, bls. 84.

3. Stofnunin skal hafa reglulegt og náið samstarf við Evrópska kerfisáhætturáðið og evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina) fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar og tryggja þannig samkvæmni í vinnu þvert á atvinnugreinar og ná fram sameiginlegri afstöðu á sviðum eftirlits með fjármálasamsteypum og í öðrum málefnum þvert á atvinnugreinar.

4. Í samræmi við meginregluna um samstarf af heilindum í 3. mgr. 4. gr. sáttmála Evrópusambandsins, skulu aðilar að evrópska fjármálakerfinu vinna saman af trausti og með fullri gagnkvæmri virðingu, einkum til að tryggja viðeigandi og áreiðanlegt upplýsingaflæði sín á milli.

5. Eftirlitsstofnunum þessum, sem eru aðilar að evrópska fjármálaeftirlitskerfinu, ber skylda til að hafa eftirlit með fjármálastofnunum sem starfa í Sambandinu í samræmi við gerðirnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

3. gr.

Ábyrgð stofnananna

Stofnanirnar, sem um getur í a- til d-lið 2. mgr. 2. gr., skulu vera ábyrgar gagnvart Evrópuþinginu og ráðinu.

4. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1) „fjármálastofnanir“: „lánastofnanir“, eins og þær eru skilgreindar í 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2006/48/EB, og „fjármálasamsteypur“, eins og þær eru skilgreindar í 14. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/87/EB, að undanskildu því að í tilskipun 2005/60/EB merkir „fjármálastofnanir“ lánastofnanir og fjármálastofnanir eins og skilgreint er í 1. og 2. mgr. 3. gr. þeirrar tilskipunar,

2) „lögbær yfirvöld“:

   i. lögbær yfirvöld, eins og þau eru skilgreind í tilskipunum 2006/48/EB, 2006/49/EB og 2007/64/EB og sem um getur í tilskipun 2009/110/EB,

   ii. í tilskipun 2002/65/EB og 2005/60/EB, stofnanirnar sem lögbærar eru til að tryggja að lána- og fjármálastofnanir fari að kröfu þessara tilskipana og

   iii. að því er varðar innstæðutryggingakerfi, stofnanir sem stjórna innstæðutryggingakerfum samkvæmt tilskipun 94/19/EB, eða opinber eftirlitsaðili sem hefur eftirlit með þessum kerfum, samkvæmt þeirri tilskipun, þegar einkafyrirtæki stjórnar rekstri kerfisins.

5. gr.

Réttarstaða

1. Stofnunin er Sambandsstofnun með réttarstöðu lögaðila.

2. Stofnunin skal njóta þess rétthæfis og gerhæfis í hverju aðildarríki sem landslög þess framast veita lögaðilum. Stofnunin getur m.a. aflað eða afsalað sér fasteignum og lausafé og átt aðild að málarekstri.

3. Stjórnarformaðurinn er í forsvari fyrir stofnunina.

6. gr.

Skipan

Stofnunin samanstendur af:

1) eftirlitsstjórn, sem sinnir verkefnunum sem eru sett fram í 43. gr.,

2) stjórn, sem sinnir verkefnunum sem eru sett fram í 47. gr.,

3) stjórnarformanni, sem sinnir verkefnunum sem eru sett fram í 48. gr.,

4) framkvæmdastjóra, sem sinnir verkefnunum sem sett eru fram í 53. gr.,

5) kærunefnd, sem sinnir verkefnunum sem eru sett fram í 60. gr.

7. gr.

Aðsetur

Stofnunin skal hafa aðsetur í London.

II. KAFLI

VERKEFNI OG VALDSVIÐ STOFNUNARINNAR

8. gr.

Verkefni og valdsvið stofnunarinnar

1. Stofnunin skal sinna eftirfarandi verkefnum:

a) stuðla að því að ná fram vönduðum, sameiginlegum reglusetningar- og eftirlitsstöðlum og starfsvenjum, einkum með því leggja stofnunum Sambandsins til álit og semja leiðbeiningar, tilmæli og frumvörp að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdastöðlum, sem byggja skal á lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.,

b) stuðla að samræmdri beitingu lagalega bindandi gerða Sambandsins, einkum með því að leggja af mörkum til sameiginlegrar eftirlitsmenningar, tryggja samræmda, árangursríka og skilvirka beitingu gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr., koma í veg fyrir eftirlitshögnun, miðla málum og jafna ágreining á milli lögbærra yfirvalda, tryggja skilvirkt og samræmt eftirlit með fjármálastofnunum, tryggja samfellda starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila og grípa til aðgerða, m.a. þegar neyðarástand skapast,

c) hvetja til og auðvelda framsal verkefna og ábyrgða meðal lögbærra yfirvalda,

d) eiga náið samstarf við Evrópska kerfisáhætturáðið, einkum með því að veita ráðinu nauðsynlegar upplýsingar til að leysa verkefni þess af hendi og tryggja viðeigandi eftirfylgni við varnaðarorð og tilmæli Evrópska kerfisáhætturáðsins,

e) skipuleggja og gera jafningjarýnisgreiningu á lögbærum yfirvöldum, þ.m.t. gefa út leiðbeiningar og tilmæli og skilgreina bestu starfsvenjur, til að efla samkvæmni við eftirlitsniðurstöður,

f) vakta og meta markaðsþróun á verksviði hennar, þ.m.t. viðeigandi lánsfjárhorfur, einkum útlán til heimila og lítilla og meðalstórra fyrirtækja,

g) gera efnahagslega greiningu á mörkuðum til að upplýsa um framkvæmd skyldustarfa stofnunarinnar,

h) stuðla að vernd innstæðueigenda og fjárfesta,

i) stuðla að samræmi og samfellu í starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila, vöktun og mati á kerfisáhættu, þróun og samræmingu á endurreisnar- og skilaáætlunum, veita innstæðueigendum og fjárfestum víðtæka vernd alls staðar í Sambandinu og þróa aðferðir fyrir skilameðferð fjármálastofnana sem standa höllum fæti og mat á þörf fyrir viðeigandi fjármögnunarleiðir, í samræmi við 21.–26. gr.,

j) leiða til lykta önnur sérstök verkefni sem sett eru fram í þessari reglugerð eða öðrum lagagerðum,

k) birta á vefsetri sínu og uppfæra reglulega upplýsingar sem varða athafnasvið hennar, einkum innan valdsviðs hennar, um skráðar fjármálastofnanir til að tryggja að upplýsingar séu aðgengilegar almenningi á auðveldan hátt,

l) taka yfir, eins og við á, öll fyrirliggjandi og áframhaldandi verkefni frá evrópsku bankaeftirlitsnefndinni (CEBS).

2. Stofnunin skal hafa þær valdheimildir sem settar eru fram í þessari reglugerð til að ná markmiðunum, sem sett eru fram í 1. mgr., einkum til að:

a) semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum í sértækum tilvikum sem um getur í 10. gr.,

b) semja frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum í sértækum tilvikum sem um getur í 15. gr.,

c) gefa út leiðbeiningar og tilmæli, eins og mælt er fyrir um í 16. gr.,

d) gefa út tilmæli í sértækum tilvikum, eins og um getur í 3. mgr. 17. gr.,

e) taka einstakar ákvarðanir sem beint er að lögbærum yfirvöldum í sértækum tilvikum sem um getur í 3. mgr. 18. gr. og 3. mgr. 19. gr.,

f) taka einstakar ákvarðanir sem beint er til fjármálastofnana í sértækum tilvikum er um getur í 17. gr. (6. mgr.), 18. gr. (4. mgr.) og 19. gr. (4. mgr.) í tilvikum þegar lög Sambandsins gilda með beinum hætti,

g) skila áliti til Evrópuþingsins, ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar, eins og kveðið er á um í 34. gr.,

h) safna saman nauðsynlegum upplýsingum um fjármálastofnanir, eins og kveðið er á um í 35. gr.,

i) þróa sameiginlega aðferðafræði til að meta áhrif frá einkennum framleiðsluvöru og dreifingarferlum á fjárhagsstöðu stofnana og á neytendavernd,

j) koma á fót miðlægum og aðgengilegum gagnagrunni yfir skráðar fjármálastofnanir innan valdheimilda hennar, þegar svo er tilgreint í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

9. gr.

Verkefni sem varða neytendavernd og fjármálastarfsemi

1. Stofnunin skal gegna forystuhlutverki við að efla gagnsæi, einfaldleika og sanngirni á markaði fyrir fjármálaafurðir eða -þjónustu fyrir neytendur á öllum innri markaðinum, þ.m.t. með því að:

a) safna, greina og gefa út skýrslur um neytendahorfur,

b) endurskoða og samræma fjármálalæsi og framtaksverkefni í menntamálum á vegum lögbæru yfirvaldanna,

c) þróa þjálfunarstaðla fyrir greinina, og

d) stuðla að þróun sameiginlegra reglna um upplýsingagjöf.

2. Stofnunin skal fylgjast með nýrri og fyrirliggjandi fjármálastarfsemi og er heimilt að samþykkja leiðbeiningar og tilmæli með það í huga að stuðla að öryggi og trausti á mörkuðum og samleitni í eftirlitsaðgerðum.

3. Stofnunin getur einnig birt varnaðarorð ef fjármálastarfsemi ógnar verulega markmiðunum sem mælt er fyrir um í 5. mgr. 1. gr.

4. Stofnunin skal koma á fót, sem óaðskiljanlegum hluta hennar, nefnd um nýsköpun á fjármálasviði sem kemur saman öllum hlutaðeigandi lögbærum eftirlitsstofnunum í einstökum löndum með það í huga að ná samræmdri nálgun á reglusetningar- og eftirlitsmeðferð á nýrri eða nýsköpunartengdri fjármálastarfsemi og veita stofnuninni ráð sem hún getur lagt fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina.

5. Stofnunin getur tímabundið bannað eða takmarkað tiltekna fjármálastarfsemi sem ógnar skipulagðri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika alls fjármálakerfis Sambandsins, eða hluta þess, í tilvikum sem tilgreind eru samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. eða, ef þess er krafist, við neyðarástand í samræmi við og samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 18. gr.

Stofnunin skal endurskoða ákvörðunina, sem um getur í fyrstu undirgrein, með reglulegu millibili og ekki sjaldnar en á þriggja mánaða fresti. Ef ákvörðunin er ekki endurnýjuð eftir þriggja mánaða tímabil skal hún falla úr gildi sjálfkrafa.

Aðildarríki getur óskað eftir að stofnunin taki ákvörðun sína til endurskoðunar. Í því tilviki skal stofnunin ákvarða, í samræmi við tilhögunina sem er sett fram í annarri undirgrein 1. mgr. 44. gr., hvort ákvörðun hennar standi óbreytt.

Stofnunin getur einnig metið hvort banna eða takmarka þurfi tilteknar tegundir af fjármálastarfsemi og, ef slíkt er til staðar, tilkynna það framkvæmdastjórninni til að auðvelda samþykkt slíkra banna eða takmarkana.

10. gr.

Tæknilegir eftirlitsstaðlar

1. Stofnunin getur samið frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum þegar Evrópuþingið og ráðið veita framkvæmdastjórninni heimild til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla með framseldum gerðum samkvæmt 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að tryggja samræmda samræmingu á sviðum, sem eru sett fram sérstaklega í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. Stofnunin skal leggja fram frumvörp að stöðlum fyrir framkvæmdastjórnina til staðfestingar.

Tæknilegir eftirlitsstaðlar skulu vera tæknilegir, ekki fela í sér skipulagslegar ákvarðanir eða ákvarðanir varðandi stefnu og skal inntak þeirra afmarkað af lagagerðunum sem þeir eru byggðir á.

Stofnunin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum og greina hugsanlegan kostnað og ávinning sem tengist þeim áður en hún leggur þá fyrir framkvæmdastjórnina, nema þess háttar samráð og greining sé óviðeigandi vegna umfangs og áhrifa viðkomandi frumvarpa að tæknilegum eftirlitsstöðlum eða vegna þess að málið sé einstaklega brýnt. Stofnunin skal einnig leita álits hagsmunahópsins um bankastarfsemi sem um getur í 37. gr.

Þegar stofnunin afhendir frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli skal framkvæmdastjórnin tafarlaust senda það áfram til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal ákveða hvort hún staðfestir frumvarpið að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þriggja mánaða frá móttöku þess. Framkvæmdastjórnin getur stutt frumvörp að tæknilegu eftirlitsstöðlunum að hluta til, eða með breytingum, ef hagsmunir Sambandsins krefjast þess.

Ef framkvæmdastjórnin hyggst ekki styðja frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli, eða styðja það að hluta til eða með breytingum, skal hún senda það aftur til stofnunarinnar og útskýra hvers vegna hún styður það ekki eða, eftir því sem við á, og útskýra ástæður breytinga á því. Stofnunin getur, innan sex vikna, breytt frumvarpi að tæknilegum eftirlitsstaðli á grundvelli breytingartillagna framkvæmdastjórnarinnar og lagt það aftur fram, sem formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu áliti sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt tæknilega eftirlitsstaðla með þeim breytingum sem hún telur viðeigandi, eða hafnað þeim, ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan sex vikna tímabilsins, eða ef þessu framlagða frumvarpi var ekki breytt í samræmi við breytingartillögur framkvæmdastjórnarinnar.

Framkvæmdastjórnin getur ekki breytt efni frumvarps að tæknilegum eftirlitsstaðli sem stofnunin tók saman án þess að hafa áður haft samráð við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórnin getur óskað eftir frumvarpi að tæknilegum eftirlitsstöðlum innan nýrra tímamarka ef stofnunin hefur ekki lagt fram slíkt frumvarp innan þeirra tímamarka sem sett eru í lagagerðunum er um getur í 2. mgr. 1. gr.

3. Framkvæmdastjórnin getur aðeins samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal með framseldri gerð án frumvarps þar að lútandi frá stofnuninni ef stofnunin leggur ekki fram frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þeirra tímamarka sem eru í samræmi við 2. mgr.

Framkvæmdastjórnin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum og greina hugsanlegan kostnað og ávinning sem tengist þeim, nema þess háttar samráð og greining sé ekki í samræmi við gildissvið og áhrif viðkomandi frumvarpa að tæknilegum eftirlitsstöðlum eða vegna þess hve brýnt málið er. Framkvæmdastjórnin skal einnig leita álits eða ráðgjafar hagsmunahópsins um bankastarfsemi sem um getur í 37. gr.

Framkvæmdastjórnin skal tafarlaust áframsenda frumvarp að tæknilega eftirlitsstaðlinum til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal senda eigið frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli til stofnunarinnar. Stofnunin getur breytt frumvarpi að tæknilega eftirlitsstaðlinum innan sex vikna og lagt það fram, sem formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu áliti sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þeirra sex vikna sem um getur í fjórðu undirgrein, getur framkvæmdastjórnin samþykkt tæknilegu eftirlitsstaðlana.

Framkvæmdastjórnin getur, ef stofnunin hefur lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan sex vikna tímabilsins, breytt frumvarpinu að tæknilegum eftirlitsstaðli á grundvelli breytingatillagna stofnunarinnar, eða samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal með þeim breytingum sem hún telur viðeigandi. Framkvæmdastjórnin skal ekki breyta efni frumvarps að tæknilegum eftirlitsstaðli sem stofnunin tók saman, án þess að leita samráðs við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

4. Samþykkja skal tæknilega eftirlitsstaðla með reglugerðum eða ákvörðunum. Þeir skulu birtir í *Stjórnartíðindum Evrópu sambandsins* og öðlast gildi á þeim degi sem þar er nefndur.

11. gr.

Framsal valds

1. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem um getur í 10. gr., til fjögurra ára, frá 16. desember 2010. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um framsal valdsins, eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok fjögurra ára tímabilsins. Framsal valds skal sjálfkrafa framlengt um jafn langan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið afturkalli það í samræmi við 14. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal samtímis tilkynna Evrópuþinginu og ráðinu þegar hún samþykkir tæknilegan eftirlitsstaðal.

3. Framkvæmdastjórninni er veitt heimild til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla, með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í 12.–14. gr.

12. gr.

Afturköllun framsals

1. Evrópuþingið eða ráðið geta hvenær sem er afturkallað framsal valds sem um getur í 10. gr.

2. Sú stofnun sem hafið hefur innri málsmeðferð til að skera úr um hvort afturkalla eigi framsal valds skal leitast við að upplýsa hina stofnunina og framkvæmdastjórnina með hæfilegum fyrirvara áður en endanleg ákvörðun er tekin og tilgreina hvaða vald, sem hefur verið framselt, kynni að vera afturkallað.

3. Með ákvörðun um afturköllun er framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun stöðvað. Ákvörðunin öðlast gildi tafarlaust eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi tæknilegra eftirlitsstaðla sem þegar eru í gildi. Hún skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

13. gr.

Andmæli við tæknilega eftirlitsstaðla

1. Evrópuþingið eða ráðið geta andmælt tæknilegum eftirlitsstaðli innan þriggja mánaða frá tilkynningardegi um að framkvæmdastjórnin hafi samþykkt tæknilega eftirlitsstaðalinn. Framlengja skal tímabil þetta um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

Hafi framkvæmdastjórnin samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal, sem er sams konar og frumvarpið að tæknilega eftirlitsstaðlinum sem stofnunin lagði fram, skulu Evrópuþingið og ráðið hafa einn mánuð frá tilkynningardegi til að andmæla. Þetta tímabil skal framlengt um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

2. Ef hvorki Evrópuþingið né ráðið hafa andmælt tæknilega eftirlitsstaðlinum þegar tímabilið sem um getur í 1. mgr. rennur út, skal hann birtur í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast gildi á þeim degi sem þar er tilgreindur.

Áður en tímabilið rennur út má birta tæknilega eftirlitsstaðalinn í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast hann gildi ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum.

3. Andmæli Evrópuþingið eða ráðið tæknilegum eftirlitsstaðli innan þess tímabils sem um getur í 1. mgr. öðlast hann ekki gildi. Í samræmi við 296. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skal sú stofnun sem andmælir tæknilegum eftirlitsstaðli tilgreina ástæðurnar fyrir því.

14. gr.

Frumvörp að tæknilegum eftirlitstöðlum eru ekki samþykkt eða þeim er breytt

1. Komi til þess að framkvæmdastjórnin styðji ekki frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli eða breyti, eins og um getur í 10. gr., skal framkvæmdastjórnin tilkynna stofnuninni, Evrópuþinginu og ráðinu um það og tilgreina ástæður sínar fyrir því.

2. Evrópuþingið eða ráðið geta, eftir því sem við á og innan eins mánaðar frá tilkynningunni sem um getur í 1. mgr., boðið framkvæmdastjóranum sem ábyrgðina ber og formanni stofnunarinnar til sérstaks fundar lögbærrar nefndar Evrópuþingsins eða ráðsins til að kynna og útskýra ágreining þeirra.

15. gr.

Tæknilegir framkvæmdarstaðlar

1. Stofnunin getur þróað tæknilega framkvæmdarstaðla með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins á þeim sviðum sem er sérstaklega mælt fyrir um í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. Tæknilegir framkvæmdastaðlar skulu vera tæknilegir, ekki fela í sér stefnumótandi ákvarðanir eða valkosti varðandi stefnu og skal inntak þeirra ákvarða skilyrði fyrir beitingu þessara gerða. Stofnunin skal leggja eigin frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fram fyrir framkvæmdastjórnina til samþykktar.

Stofnunin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum áður en hún leggur þau fyrir framkvæmdastjórnina og greina hugsanlegan tengdan kostnað og ávinning, nema þess háttar samráð og greining sé í ósamræmi við gildissvið og áhrif frumvarpsins eða málið sé sérstaklega brýnt. Stofnunin skal einnig leita álits hagsmunahópsins um bankastarfsemi sem um getur í 37. gr.

Þegar stofnunin afhendir frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli skal framkvæmdastjórnin tafarlaust senda það áfram til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal ákveða hvort hún staðfestir frumvarpið að tæknilegum framkvæmdarstaðli innan þriggja mánaða frá móttöku þess. Framkvæmdastjórnin getur framlengt tímabilið um einn mánuð. Framkvæmdastjórnin getur, ef hagsmunir Sambandsins eru í húfi, samþykkt hluta af frumvarpi að tæknilegum framkvæmdarstaðli eða með breytingum.

Þegar framkvæmdastjórnin hyggst ekki samþykkja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli, eða samþykkja það að hluta eða með breytingum, skal hún senda það aftur til stofnunarinnar og útskýra hvers vegna hún ætlar ekki að samþykkja það eða, eftir því sem við á, útskýra ástæður fyrir breytingum á því. Stofnunin getur breytt frumvarpinu að tæknilega framkvæmdarstaðlinum innan sex vikna á grundvelli breytingartillagna framkvæmdastjórnarinnar og lagt það aftur fram, sem formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu áliti sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt tæknilegan framkvæmdarstaðal með þeim breytingum sem hún telur viðeigandi eða hafnað honum, ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að honum við lok sex vikna tímabilsins, sem um getur í fimmtu undirgrein, eða ef framlagða frumvarpinu var ekki breytt í samræmi við breytingartillögur framkvæmdastjórnarinnar.

Framkvæmdastjórnin skal ekki breyta efni frumvarps að tæknilegum framkvæmdarstaðli, sem stofnunin tók saman, án þess að hafa haft samráð við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Í tilvikum þegar stofnunin hefur ekki lagt fram frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli á tilsettum tíma, samkvæmt lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., getur framkvæmdastjórnin óskað eftir slíku frumvarpi innan nýrra tímamarka.

3. Framkvæmdastjórnin getur aðeins samþykkt tæknilegan framkvæmdarstaðal með framkvæmdargerð án frumvarps frá stofnuninni ef hún leggur ekki fram frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli til framkvæmdastjórnarinnar innan tímamarka í samræmi við 2. mgr.

Framkvæmdastjórnin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum og greina hugsanlegan kostnað og ávinning sem tengist þeim, nema það samráð og þær greiningar séu ekki í samræmi við umfang og áhrif frumvarpa að tæknilegum framkvæmdarstöðlum, sem um er að ræða, eða vegna þess hve brýnt málið er. Framkvæmdastjórnin skal einnig leita álits eða ráðgjafar hagsmunahópsins um bankastarfsemi sem um getur í 37. gr.

Framkvæmdastjórnin skal án tafar áframsenda frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal senda stofnuninni frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli. Stofnunin getur breytt frumvarpi að tæknilegum framkvæmdarstaðli innan sex vikna og lagt það fram, sem formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu áliti sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt tæknilegan framkvæmdarstaðal ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli þegar sex vikna tímabilið, sem um getur í fjórðu undirgrein, rennur út.

Framkvæmdastjórnin getur, ef stofnunin hefur lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli innan sex vikna tímabilsins, breytt frumvarpinu að tæknilega framkvæmdarstaðlinum á grundvelli breytingartillagna stofnunarinnar, eða samþykkt tæknilega framkvæmdarstaðalinn með þeim breytingum sem hún telur skipta máli.

Framkvæmdastjórnin skal ekki breyta efni frumvarps að tæknilegum framkvæmdarstöðlum, sem stofnunin tók saman, án þess að hafa áður samráð við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

4. Samþykkja skal tæknilegu framkvæmdarstaðlana með reglugerðum eða ákvörðunum. Þá skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast þeir gildi á þeim degi sem þar er nefndur.

16. gr.

Leiðbeiningar og tilmæli

1. Stofnunin skal gefa út leiðbeiningar og tilmæli, sem beint er til lögbærra yfirvalda eða fjármálastofnana, til að koma á samræmdri, árangursríkri og skilvirkri eftirlitsframkvæmd innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins og til að tryggja sameiginlega, einsleita og samræmda beitingu á lögum Sambandsins.

2. Stofnunin skal, eftir því sem við á, hafa opið samráð við almenning að því er varðar leiðbeiningar og tilmæli og greina mögulegan tengdan kostnað og ávinning. Slíkt samráð og greiningar skulu vera í réttu hlutfalli við gildissvið, eðli og áhrif leiðbeininganna eða tilmælanna. Stofnunin skal, eftir því sem við á, einnig leita álits eða ráðgjafar hagsmunahópsins um bankastarfsemi sem um getur í 37. gr.

3. Lögbær yfirvöld og fjármálastofnanir skulu leita allra leiða til að fara að þessum leiðbeiningum og tilmælum.

Hvert lögbært yfirvald skal, innan tveggja mánaða frá því að leiðbeiningar og tilmæli þessi eru gefin út, staðfesta hvort það fer eða ætlar að fara að þessum leiðbeiningum eða tilmælum. Lögbært yfirvald skal tilkynna stofnuninni ef svo ber við að það fari ekki, eða hyggist ekki fara, að þeim og tilgreina ástæður sínar fyrir því.

Stofnunin skal greina frá því opinberlega að lögbært yfirvald fari ekki, eða hyggist ekki fara, að þessum leiðbeiningum eða tilmælum. Stofnunin getur einnig ákveðið, í hverju tilviki fyrir sig, að birta ástæðurnar sem lögbæra yfirvaldið gaf fyrir því að fara ekki að þeim leiðbeiningum eða tilmælum. Tilkynna skal lögbæra yfirvaldinu fyrirfram um slíka birtingu.

Fjármálastofnanir skulu tilkynna, með skýrum og ítarlegum hætti, hvort þær fara að þessum leiðbeiningum eða tilmælum, ef þess er krafist í þessum leiðbeiningum eða tilmælum.

4. Stofnunin skal upplýsa Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina, í skýrslunni sem um getur í 5. mgr. 43. gr., um þær leiðbeiningar og tilmæli sem hafa verið birt og tilgreina þar hvaða lögbæra yfirvald hafa ekki farið að þeim, og gera grein fyrir með hvaða hætti stofnunin hyggist tryggja að hlutaðeigandi lögbært yfirvald fylgi leiðbeiningum og tilmælum hennar framvegis.

17. gr.

Brot á lögum Sambandsins

1. Stofnunin skal nota valdheimildir sínar, sem greint er frá í 2., 3. og 6. mgr. þessarar greinar, ef lögbært yfirvald hefur ekki farið eftir gerðunum, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., eða hefur beitt þeim þannig að það brjóti gegn lögum Sambandsins, þ.m.t. tæknilegum eftirlitsstöðlum og tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem komið var á í samræmi við 10.–15. gr., einkum ef vanrækt er að tryggja að fjármálastofnanir fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í þessum gerðum.

2. Stofnunin getur rannsakað meint brot eða vanrækslu á beitingu laga Sambandsins að beiðni eins eða fleiri lögbærra yfirvalda, Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar eða hagsmunahópsins um bankastarfsemi, eða að eigin frumkvæði og eftir að hafa tilkynnt hlutaðeigandi lögbæru yfirvaldi málavexti.

Lögbæra yfirvaldið skal, með fyrirvara um valdheimildirnar sem mælt er fyrir um í 35. gr., veita stofnuninni tafarlaust allar þær upplýsingar sem hún telur nauðsynlegar fyrir rannsóknina.

3. Stofnunin getur, eigi síðar en tveimur mánuðum frá því að hún hefur rannsókn sína, beint tilmælum til hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds um nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að lögum Sambandsins.

Lögbæra yfirvaldið skal, innan tíu virkra daga frá móttöku tilmælanna, tilkynna stofnuninni til hvaða aðgerða það hefur gripið, eða ætli að grípa til, til að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins.

4. Framkvæmdastjórnin getur, eftir að stofnunin hefur upplýst hana eða að eigin frumkvæði, gefið út formlegt álit ef lögbæra yfirvaldið hefur ekki farið að lögum Sambandsins innan eins mánaðar frá móttöku tilmæla stofnunarinnar, þar sem þess er krafist að lögbæra yfirvaldið grípi til nauðsynlegra aðgerða til að fara að lögum Sambandsins. Í formlegu áliti framkvæmdastjórnarinnar skal tekið tillit til tilmæla stofnunarinnar.

Framkvæmdastjórnin skal birta slíkt formlegt álit eigi síðar en þremur mánuðum eftir að tilmælin voru samþykkt. Framkvæmdastjórnin getur framlengt þetta tímabil um einn mánuð.

Stofnunin og lögbæru yfirvöldin skulu veita framkvæmdastjórninni allar nauðsynlegar upplýsingar.

5. Lögbæra yfirvaldið skal upplýsa framkvæmdastjórnina og stofnunina, innan tíu virkra daga frá móttöku formlega álitsins sem um getur í 4. mgr., til hvaða ráðstafana það hafi gripið, eða ætli að grípa til, til að tryggja að því formlega áliti verði hlítt.

6. Ef lögbært yfirvald fer ekki að formlega álitinu sem um getur í 4. mgr. innan þess tímaramma sem þar er tilgreindur og ef nauðsynlegt er að beita úrræðum tímanlega við slíkum vanefndum, til að viðhalda eða koma aftur á hlutlausum samkeppnisaðstæðum á markaði eða tryggja eðlilega starfsemi og heilleika fjármálakerfisins, getur stofnunin, enda gildi kröfur þar að lútandi í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. án frekari lögfestingar um fjármálastofnanir, samþykkt einstaka ákvörðun sem beinist að fjármálastofnun þar sem gerð er krafa um að hún geri nauðsynlegar ráðstafanir til að standa við skuldbindingar sínar samkvæmt lögum Sambandsins, þ.m.t. að binda enda á tiltekið athæfi, með fyrirvara um valdsvið framkvæmdastjórnarinnar skv. 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

Ákvörðun stofnunarinnar skal vera í samræmi við formlega álitið sem framkvæmdastjórnin birti skv. 4. mgr.

7. Ákvarðanir sem teknar eru skv. 6. mgr. skulu ganga framar fyrri ákvörðunum sem lögbær yfirvöld hafa samþykkt um sama mál.

Þegar gripið er til aðgerða vegna málefna, sem formlegt álit gildir um skv. 4. mgr. eða ákvörðun skv. 6. mgr., skulu lögbær yfirvöld fylgja formlega álitinu eða ákvörðuninni, eftir því sem við á.

8. Stofnunin skal tilgreina í skýrslunni, sem um getur í 5. mgr. 43. gr., þau lögbæru yfirvöld og fjármálastofnanir sem ekki hafa farið að þeim formlegu álitum eða ákvörðunum sem um getur í 4. og 6. mgr. þessarar greinar.

18. gr.

Aðgerðir þegar um neyðarástand er að ræða

1. Stofnunin skal, ef um er að ræða óhagstæða þróun sem gæti stefnt í tvísýnu eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika alls fjármálakerfis Sambandsins, eða hluta þess, greiða fyrir með virkum hætti og, þegar þörf er talin á, samræma aðgerðir sem viðkomandi og lögbærar innlendar eftirlitsstofnanir grípa til.

Til að stofnunin geti gegnt því hlutverki sínu að greiða fyrir og samræma aðgerðir skal upplýsa hana að fullu um þróunina og bjóða henni að hafa áheyrnarfulltrúa á viðkomandi fundi hjá hlutaðeigandi lögbærum eftirlitsstofnunum í hverju landi.

2. Ráðið getur, í samráði við framkvæmdastjórnina og Evrópska kerfisáhætturáðið og, eftir því sem við á, evrópsku eftirlitsstofnanirnar, samþykkt ákvörðun, sem beint er að stofnuninni þar sem ákvarðað er hvort neyðarástand hafi skapast samkvæmt þessari reglugerð, í kjölfarið á beiðni stofnunarinnar, framkvæmdastjórnarinnar eða Evrópska kerfisáhætturáðsins þar að lútandi. Ráðið skal endurskoða þá ákvörðun með reglulegu millibili og eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði. Ákvörðunin skal falla sjálfkrafa úr gildi ef hún er ekki endurnýjuð að loknu eins mánaðar tímabili. Ráðið getur hvenær sem er tilkynnt að neyðarástandinu sé aflýst.

Telji Evrópska kerfisáhætturáðið eða stofnunin að til neyðarástands geti komið skal viðkomandi aðili gefa út tilmæli, sem bundin eru trúnaði, sem beint er til ráðsins og því veitt mat á aðstæðunum. Ráðið skal síðan meta hvort þörf er á fundi. Tryggja skal að tilhlýðilegum trúnaði sé fylgt í þessu ferli.

Telji ráðið að um neyðarástand sé að ræða skal það tilkynna Evrópuþinginu og framkvæmdastjórninni um það án tafar.

3. Stofnunin getur samþykkt einstakar ákvarðanir, þar sem gerð er krafa um að lögbær yfirvöld grípi til nauðsynlegra aðgerða, í samræmi við löggjöfina sem um getur í 2. mgr. 1. gr., ef ráðið hefur samþykkt ákvörðun skv. 2. mgr. og í undantekningartilvikum ef samræmingaraðgerð landsbundinna yfirvalda er nauðsynleg til að sporna við óhagstæðri þróun sem kynni að tefla eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða í tvísýnu eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta, til að hindra slíka þróun með því að tryggja að fjármálastofnanir og lögbær yfirvöld uppfylli þær kröfur sem mælt er fyrir um í þeirri löggjöf.

4. Ef lögbært yfirvald fer ekki að ákvörðun stofnunarinnar, sem um getur í 3. mgr., innan þess tímaramma sem mælt er fyrir um í þeirri ákvörðun getur stofnunin, enda gildi kröfur þar að lútandi í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., þ.m.t. tæknilegir eftirlitsstaðlar og tæknilegir framkvæmdarstaðlar sem samþykktir hafa verið í samræmi við þessar gerðir án frekari lögfestingar um fjármálastofnanir, samþykkt einstaka ákvörðun sem beinist að fjármálastofnun þar sem gerð er krafa um að hún geri nauðsynlegar ráðstafanir til að standa við skuldbindingar sínar samkvæmt lögum Sambandsins, þ.m.t. að binda enda á tiltekið athæfi, með fyrirvara um valdsvið framkvæmdastjórnarinnar skv. 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Þetta skal aðeins gilda við aðstæður þar sem lögbært yfirvald fer ekki að lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., þ.m.t. tæknilegum eftirlits- og framkvæmdarstöðlum sem samþykktir hafa verið í samræmi við þessar gerðir, eða beitir þeim þannig að um greinilegt brot á þessum gerðum virðist að ræða, og þegar brýn nauðsyn er á úrbótum til að endurheimta eðlilega starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta.

5. Ákvarðanir sem teknar eru skv. 4. mgr. skulu ganga framar fyrri ákvörðunum sem lögbær yfirvöld hafa samþykkt um sama efni.

Aðgerðir lögbærra yfirvalda í tengslum við mál sem falla undir ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr. skulu samrýmast þessum ákvörðunum.

19. gr.

Lausn deilumála á milli lögbærra yfirvalda í aðstæðum sem ná yfir landamæri

1. Ef lögbært yfirvald samþykkir ekki verklagsreglu eða inntak aðgerðar eða aðgerðarleysis lögbærs yfirvalds í öðru aðildarríki í tilvikum sem tilgreind eru í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. skal stofnunin, að beiðni eins eða fleiri hlutaðeigandi lögbærra yfirvalda, aðstoða yfirvöldin við að ná samkomulagi í samræmi við verklagsregluna sem sett er fram í 2.–4. mgr. þessar greinar, með fyrirvara um valdheimildirnar sem mælt er fyrir um í 17. gr.

Í tilvikum sem tilgreind eru í löggjöfinni, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., og ef hægt er að ákvarða, á grundvelli hlutlægra viðmiða, að um ágreining milli lögbærra yfirvalda mismunandi aðildarríkja sé að ræða, getur stofnunin að eigin frumkvæði, aðstoðað yfirvöldin við að ná samkomulagi, í samræmi við málsmeðferðina sem er sett fram í 2.–4. mgr.

2. Stofnunin skal setja tímamörk á sáttameðferð milli lögbærra yfirvalda með tilliti til viðkomandi tímamarka sem tilgreind eru í gerðum, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., og þess hversu flókin og brýn málin eru. Á því stigi skal stofnunin gegna hlutverki sáttasemjara.

3. Ef hlutaðeigandi lögbær yfirvöld ná ekki samkomulagi innan tímamarka þeirrar sáttameðferðar, sem um getur í 2. mgr., getur stofnunin, í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í þriðju og fjórðu undirgrein 1. mgr. 44. gr., tekið ákvörðun þar sem gerð er krafa um að þau grípi til sérstakra aðgerða, eða grípi ekki til aðgerða, til að jafna ágreininginn með bindandi hætti fyrir hlutaðeigandi lögbær yfirvöld, í því skyni að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins.

4. Stofnunin getur samþykkt einstaka ákvörðun sem beint er til fjármálastofnunar, með fyrirvara um valdheimildir framkvæmdastjórnarinnar skv. 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, þar sem gerð er krafa um að gripið verði til nauðsynlegra aðgerða til að hlíta lögum Sambandsins, þ.m.t. að bundinn sé endi á einhvers konar athæfi, þar sem lögbært yfirvald hlítir ekki ákvörðun stofnunarinnar og vanrækir að tryggja að fjármálastofnun fari að kröfunum sem gilda um hana, án frekari lögfestingar eða með skírskotun til gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

5. Ákvarðanir sem teknar eru skv. 4. mgr. skulu ganga framar fyrri ákvörðunum sem lögbær yfirvöld hafa samþykkt um sama efni. Aðgerðir lögbæru yfirvaldanna í tengslum við málsatvik, sem falla undir ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr., skulu samrýmast þeim ákvörðunum.

6. Formaður stofnunarinnar skal, í skýrslunni sem um getur í 2. mgr. 50. gr., setja fram eðli og tegund ágreiningsins á milli lögbærra yfirvalda, samkomulags sem náðst hefur og ákvarðana sem teknar hafa verið til að leysa úr slíkum ágreiningi.

20. gr.

Lausn deilumála á milli lögbærra yfirvalda þvert á atvinnugreinar

Sameiginlega nefndin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr. og 56. gr., leysa deilumál sem liggja þvert á atvinnugreinar og gætu risið á milli lögbærra yfirvalda, eins og þau eru skilgreind í 2. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar, reglugerð (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1095/2010 eftir því sem við á.

21. gr.

Samstarfshópar eftirlitsaðila

1. Stofnunin skal stuðla að því að styrkja og fylgjast með árangursríkri, skilvirkri og samræmdri starfsemi þeirra samstarfshópa eftirlitsaðila sem um getur í tilskipun 2006/48/EB og hlúa að samræmi í beitingu laga Sambandsins meðal þeirra. Starfsfólk stofnunarinnar skal geta tekið þátt í starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila með það markmið í huga að stuðla að samleitni í bestu eftirlitsvenjum, þ.m.t. með athugun á staðnum sem tvö eða fleiri lögbær yfirvöld standa að sameiginlega.

2. Stofnunin skal vera leiðandi í að tryggja samræmda og samfellda starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila fyrir stofnanir sem starfa yfir landamæri innan Sambandsins, með tilliti til kerfisáhættu af völdum fjármálastofnana sem um getur í 23. gr.

Í þessari málsgrein og 1. mgr. þessarar greinar skal álíta stofnunina „lögbært yfirvald“ í skilningi viðkomandi löggjafar.

Stofnuninni er heimilt að:

a) safna og miðla öllum viðkomandi upplýsingum til lögbærra yfirvalda í því skyni að greiða fyrir vinnu samstarfshópsins og koma á fót og stjórna miðlægu kerfi sem gerir þessar upplýsingar aðgengilegar lögbæru yfirvöldunum í samstarfshópnum,

b) eiga frumkvæði að og samræma álagspróf á vettvangi Sambandsins í samræmi við 32. gr. til að meta þanþol fjármálastofnana, einkum kerfisáhættu af völdum fjármálastofnana, eins og um getur í 23. gr., gagnvart óhagstæðri markaðsþróun og við mat á því hvort kerfisáhætta gæti hugsanlega aukist við álagsaðstæður, og tryggja að samræmdri aðferðafræði sé beitt við slík próf á innlendum vettvangi og, eftir því sem við á, beina tilmælum til lögbæra yfirvaldsins um að leiðrétta atriði sem ákvörðuð voru í álagsprófinu,

c) stuðla að árangursríkri og skilvirkri eftirlitsstarfsemi, þ.m.t. að meta áhættuna sem fjármálastofnanir eru eða gætu verið óvarðar fyrir, samkvæmt eftirlitsferlum eða við álagsaðstæður,

d) hafa umsjón með verkefnum lögbærra yfirvalda, í samræmi við þau verkefni og það valdsvið sem tilgreint er í þessari reglugerð, og

e) óska eftir frekari umfjöllun samstarfshóps þegar hún telur að ákvörðunin gæti leitt til rangrar beitingar laga Sambandsins eða mundi ekki stuðla að markmiðinu um samleitni eftirlitsvenja. Stofnunin getur einnig beðið eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli að halda fund í hópnum eða taka mál á dagskrá á fundi.

3. Stofnunin getur tekið saman frumvarp að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdarstöðlum til að tryggja samræmd skilyrði við beitingu ákvæða sem varða rekstrarlega starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila og gefið út leiðbeiningar og tilmæli sem samþykkt eru skv. 16. gr. til að stuðla að samleitni í eftirlitsstarfsemi og bestu starfsvenjum sem samþykktar hafa verið af samstarfshópum eftirlitsaðila.

4. Stofnunin skal hafa lagalega bindandi skyldur við sáttamiðlun til að leysa deilur á milli lögbærra yfirvalda í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í 19. gr. Stofnunin getur tekið eftirlitsákvarðanir, sem öðlast gildi án frekari lögfestingar, um hlutaðeigandi stofnun í samræmi við 19. gr.

22. gr.

Almenn ákvæði

1. Stofnunin skal hefja viðeigandi athugun á kerfisáhættu eins og hún er skilgreind í reglugerð (ESB) nr. 1092/2010. Hún skal fjalla um hættu á röskun í fjármálaþjónustu sem:

a) hlýst af skerðingu á fjármálakerfinu, í heild eða að hluta, og

b) gæti haft alvarlegar neikvæðar afleiðingar í för með sér fyrir innri markaðinn og raunhagkerfið.

Stofnunin skal, eftir því sem við á, taka til athugunar vöktun og mat á kerfisáhættu sem Evrópska kerfisáhætturáðið og stofnunin hafa þróað og bregðast við viðvörunum og tilmælum Evrópska kerfisáhætturáðsins í samræmi við 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010.

2. Stofnunin skal, í samstarfi við Evrópska kerfisáhætturáðið, þróa sameiginleg megindleg og eigindleg viðmið (áhættumælaborð) til að greina og mæla kerfisáhættu.

Stofnunin skal einnig þróa fullnægjandi fyrirkomulag á álagsprófum til að hjálpa til við greiningu á þeim stofnunum sem gætu valdið kerfisáhættu. Stofnanir þessar skulu falla undir aukið eftirlit og, ef nauðsyn krefur, málsmeðferðarreglur um endurreisn og skilameðferð sem um getur í 25. gr.

3. Stofnunin skal semja, eins og þörf krefur og með fyrirvara um gerðirnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr., aukalega leiðbeiningar og tilmæli fyrir fjármálastofnanir, að teknu tilliti til kerfisáhættunnar sem þær valda.

Stofnunin skal tryggja að tekið sé mið af kerfisáhættunni, sem fjármálastofnanir valda, við gerð frumvarpa að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdastöðlum á sviðum sem mælt er fyrir um í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

4. Stofnunin getur, að beiðni eins eða fleiri lögbærra yfirvalda, Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar, eða að eigin frumkvæði, hafið rannsókn á tiltekinni tegund fjármálastofnunar, tegund af vöru eða tegund af framferði, í því skyni að meta hugsanlega ógn við stöðugleika fjármálakerfisins og veita hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum viðeigandi tilmæli um aðgerðir.

Stofnunin getur, í þeim tilgangi, notað þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þessari reglugerð, þ.m.t. 35. gr.

5. Sameiginlega nefndin skal tryggja, í samræmi við þessa grein, heildarsamræmingu á starfsemi þvert á atvinnugreinar.

23. gr.

Greining og mat á kerfisáhættu

1. Stofnunin skal, í samráði við Evrópska kerfisáhætturáðið, þróa viðmiðanir fyrir greiningu og mat á kerfisáhættu og fullnægjandi fyrirkomulagi á álagsprófum, sem felur í sér athugun á hugsanlegri kerfisáhættu sem stafað gæti af fjármálastofnunum og vaxið við álagsaðstæður. Fjármálastofnanirnar sem geta valdið kerfisáhættu skulu falla undir aukið eftirlit og, ef nauðsyn krefur, málsmeðferðarreglur um endurreisn og skilameðferðir sem um getur í 25. gr.

2. Stofnunin skal taka fullt tillit til viðeigandi alþjóðlegra aðferða við þróun viðmiðana við greiningu og mat á kerfisáhættu af völdum fjármálastofnana, þ.m.t. þær sem ráðgjafanefnd um fjármálastöðugleika, Alþjóðagjaldeyrissjóðurinn og Alþjóðagreiðslubankinn hafa komið á fót.

24. gr.

Varanleg geta til að bregðast við kerfisáhættu

1. Stofnunin skal tryggja að hún hafi sérhæfða og viðvarandi getu til að bregðast með skilvirkum hætti við myndun kerfisáhættu, eins og um getur í 22. og 23. gr., einkum að því er varðar stofnanir sem kerfisáhætta stafar af.

2. Stofnunin skal sinna þeim verkefnum sem henni eru falin með þessari reglugerð og löggjöfinni sem um getur í 2. mgr. 1. gr. og skal leggja sitt af mörkum til að tryggja samfellda og samræmda krísustjórnun og kerfi skilanefnda í Sambandinu.

25. gr.

Málsmeðferðarreglur um endurreisn og skilameðferð

1. Stofnunin skal stuðla að og taka með virkum hætti þátt í þróun og samræmingu á skilvirkum og samræmdum endurreisnar- og skilaáætlunum, verklagsreglum í neyðarástandi og forvarnarráðstöfunum til að draga úr kerfisáhrifum vegna greiðsluþrota.

2. Stofnunin getur tilgreint bestu starfsvenjur, sem beinast að því að greiða fyrir skilameðferð stofnana sem standa höllum fæti og einkum samstæðna sem starfa yfir landamæri, til að forðast útbreiðslu vandans og tryggja að viðeigandi gerningar, þ.m.t. fullnægjandi fjármagn, séu tiltækir og greiða fyrir að rekstur stofnunarinnar eða samstæðunnar verði tekinn til skilameðferðar með eðlilegum, kostnaðarhagkvæmum hætti og tímanlega.

3. Stofnunin getur þróað tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla, eins og tilgreint er í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 10.–15. gr.

26. gr.

Evrópsk innstæðutryggingakerfi

1. Stofnunin skal stuðla að því að efla evrópska innstæðutryggingakerfið með því að nota þær valdheimildir sem henni eru faldar með þessari reglugerð til að tryggja að tilskipun 94/19/EB sé rétt beitt með það að markmiði að tryggja að landsbundin innstæðutryggingakerfi séu nægilega fjármögnuð af framlögum fjármálastofnana, þ.m.t. frá þeim fjármálastofnunum sem starfa og taka við innlánum í Sambandinu en hafa höfuðstöðvar utan þess, eins og kveðið er á um í tilskipun 94/19/EB og veita innstæðueigendum um allt Sambandið víðtæka vernd í samræmdum ramma sem kemur ekki að verndun stöðugleika sameiginlegra ábyrgðarkerfa, að því tilskildu að þeir fari að löggjöf Sambandsins.

2. Ákvæði 16. gr., sem varða valdheimildir stofnunarinnar til að samþykkja leiðbeiningar og tilmæli, skulu gilda um innstæðutryggingakerfi.

3. Stofnunin getur þróað tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla, eins og tilgreint er í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 10.–15. gr.

4. Við endurskoðun þessarar reglugerðar, eins og kveðið er á um í 81. gr., skal einkum skoða samleitni evrópsks kerfis landsbundinna innstæðutryggingakerfa.

27. gr.

Evrópskt kerfi um fyrirkomulag skilameðferðar banka og fjármögnunar

1. Stofnunin skal leggja sitt af mörkum við að þróa aðferðir við skilameðferð fjármálastofnana sem stefna í þrot til að koma í veg fyrir keðjuverkandi áhrif, einkum af þeim sem kerfisáhætta gæti stafað af, svo að unnt sé að taka rekstur til skilameðferðar skipulega og tímanlega, þ.m.t., og eftir atvikum, að fjármögnunaraðferðir séu samræmdar og traustar eftir því sem við á.

2. Stofnunin skal leggja sitt af mörkum við að meta þörfina á samræmdum, traustum og trúverðugum fjármögnunaraðferðum, ásamt viðeigandi fjármögnunarleiðum sem tengjast samræmdri landsbundinni tilhögun krísustjórnunar.

Stofnunin skal leggja sitt af mörkum við vinnu sem tengist málefnum á borð við jöfn samkeppnisskilyrði og uppsöfnuð áhrif af kerfum um álögð gjöld og framlög á fjármálastofnanir, sem heimilt er að setja á til að tryggja sanngjarna dreifingu byrða og hvetja viðkomandi aðila til að hafa hemil á kerfisáhættu innan samræmds og trausts ramma um skilameðferð.

Við endurskoðun þessarar reglugerðar, eins og kveðið er á um í 81. gr., skal einkum skoða hvort stofnunin fái aukið hlutverk innan ramma forvarna gegn kreppu, stjórnunar og úrlausna og, ef þörf er á, stofnunar evrópsks skilameðferðarsjóðs.

28. gr.

Framsal verkefna og ábyrgðar

1. Lögbær yfirvöld geta, með samþykki viðkomandi fulltrúa, framselt stofnuninni eða öðrum lögbærum yfirvöldum verkefni og ábyrgð er falla undir skilyrðin sem sett eru fram í þessari grein. Aðildarríkin geta sett fram sérstakt fyrirkomulag varðandi framsal ábyrgðar sem hlíta verður áður en lögbær yfirvöld ganga til framsalssamninga og geta takmarkað gildissvið framsals að því marki sem telst nauðsynlegt fyrir skilvirkt eftirlit með fjármálastofnunum eða samstæðum sem starfa yfir landamæri.

2. Stofnunin skal hvetja til og greiða fyrir framsali verkefna og ábyrgðar milli lögbærra yfirvalda með því að greina þau verkefni og ábyrgðir sem hægt er að framselja eða framkvæma í sameiningu og með því að stuðla að sem bestu starfsvenjum.

3. ►**C1** Framsal ábyrgðar skal leiða til endurúthlutunar á valdheimildum sem mælt er fyrir um í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. Lög um þá stofnun sem fær valdheimildir framseldar til sín skulu gilda um málsmeðferð, fullnustu og stjórnsýslu- og endurskoðunarvald dómstóla að því er framselda ábyrgð varðar. ◄

4. Lögbæru yfirvöldin skulu tilkynna stofnuninni um framsalssamninga sem þau ætla að gerast aðilar að. Þau skulu láta samningana taka gildi í fyrsta lagi einum mánuði frá því að hafa tilkynnt um þá til stofnunarinnar.

Stofnunin getur veitt álit á fyrirhuguðum samningi innan eins mánaðar frá því tilkynning berst.

Stofnunin skal, með viðeigandi hætti, birta framsalssamninga sem lögbær yfirvöld gera til að tryggja að allir hlutaðeigandi málsaðilar séu upplýstir á viðeigandi hátt.

29. gr.

Sameiginleg eftirlitsmenning

1. Stofnunin skal taka virkan þátt í að byggja upp sameiginlega eftirlitsmenningu og samkvæmni í eftirlitsvenjum í Sambandinu, ásamt því að tryggja samræmdar verklagsreglur og aðferðir í öllu Sambandinu. Stofnunin skal a.m.k. annast eftirfarandi starfsemi:

a) veita lögbærum yfirvöldum álit,

b) efla skilvirk tvíhliða og marghliða upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda, að teknu fullu tilliti til gildandi ákvæða um þagnarskyldu og gagnavernd sem kveðið er á um í viðkomandi löggjöf Sambandsins,

c) stuðla að þróun vandaðra og samræmdra eftirlitsstaðla, þ.m.t. skýrslugjafastaðla og alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við 3. mgr. 1. gr.,

d) endurskoða beitingu viðkomandi tæknilegra eftirlits- og framkvæmdarstaðla sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt og leiðbeiningar og tilmæli sem stofnunin gefur út og gera tillögur að breytingum, þar sem við á, og

e) koma á þjálfunaráætlunum innan og þvert á atvinnugreinar, greiða fyrir starfsmannaskiptum og hvetja lögbær yfirvöld til að efla tímabundnar starfstilfærslur og önnur úrræði.

2. Stofnunin getur, eins og við á, þróað nýjar hagnýtar leiðir og samleitnitæki til að stuðla að sameiginlegum eftirlitsnálgunum og venjum.

30. gr.

Jafningjarýni lögbærra yfirvalda

1. Stofnunin skal reglulega skipuleggja og framkvæma jafningjarýni á hluta eða allri starfsemi lögbærra yfirvalda til að styrkja frekar samkvæmni í eftirlitsniðurstöðum. Stofnunin skal, í þessu skyni, þróa aðferðir til að greiða fyrir hlutlægu mati og samanburði á þeim yfirvöldum sem sæta rýni. Við framkvæmd jafningjarýni skal taka tillit til fyrirliggjandi upplýsinga og mats, sem áður hefur farið fram, að því er varðar hlutaðeigandi lögbært yfirvald.

2. Jafningjarýnin skal fela í sér mat á, en ekki takmarkast af:

a) því hvort tekjur og stjórnunarfyrirkomulag lögbærs yfirvalds sé fullnægjandi, einkum í tengslum við skilvirka beitingu tæknilegu eftirlits- og framkvæmdarstaðlanna sem um getur í 10.–15. gr. og gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr. og getu til að bregðast við markaðsþróun,

b) því hversu mikil samleitni hefur náðst við beitingu laga Sambandsins og í eftirlitsvenjum, þ.m.t. tæknilegum eftirlits- og framkvæmdastöðlum, leiðbeiningum og tilmælum, sem samþykkt hafa verið skv. 10.–16. gr., og að hvaða marki eftirlitsvenjur ná markmiðunum sem sett eru fram í lögum Sambandsins,

c) bestu starfsvenjum sem ákveðin lögbær yfirvöld hafa komið á og önnur lögbær yfirvöld gætu haft hag af að taka upp,

d) skilvirkni og samræmingu sem náðst hefur með beitingu ákvæðanna sem samþykkt hafa verið við framkvæmd laga Sambandsins, þ.m.t. stjórnsýsluráðstafanir og viðurlög sem beint er gegn ábyrgum aðilum, þar sem ákvæðum þessum hefur ekki verið framfylgt.

3. Stofnunin getur, á grundvelli jafningjarýni, gefið út leiðbeiningar og fyrirmæli skv. 16. gr. Lögbær yfirvöld skulu leitast við að fylgja þessum leiðbeiningum og tilmælum í samræmi við 3. mgr. 16. gr. Stofnunin skal taka mið af niðurstöðu jafningjarýninnar við þróun frumvarpa að tæknilegum eftirlits- eða framkvæmdarstöðlum í samræmi við 10.–15. gr.

4. Stofnunin skal gera bestu starfsvenjur, sem greina má úr þessari jafningjarýni, aðgengilegar öllum. Auk þess má greina opinberlega frá öllum öðrum niðurstöðum jafningjarýni, með fyrirvara um samkomulag við lögbæra yfirvaldið sem fellur undir jafningjarýnina.

31. gr.

Samræmingarhlutverk

Stofnunin skal uppfylla almennt samræmingarhlutverk milli lögbærra yfirvalda, einkum við aðstæður þar sem óhagstæð þróun gæti hugsanlega stofnað eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfisins í Sambandinu í hættu.

Stofnunin skal stuðla að samræmdum viðbrögðum Sambandsins, meðal annars með því að:

a) greiða fyrir upplýsingaskiptum milli lögbærra yfirvalda,

b) ákvarða umfang og, þar sem það er mögulegt og viðeigandi, sannreyna áreiðanleika upplýsinga sem gera skal tiltækar öllum hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum,

c) framkvæma, að ósk lögbæru yfirvaldanna eða að eigin frumkvæði, sáttameðferð sem er ekki bindandi, með fyrirvara um 19. gr.,

d) tilkynna Evrópska kerfisáhætturáðinu án tafar um hugsanlegt neyðarástand,

e) gera allar viðeigandi ráðstafanir til að samræma aðgerðir sem viðkomandi lögbær yfirvöld grípa til, ef um ræðir þróun sem stefnt gæti starfsemi fjármálamarkaða í hættu,

f) safna miðlægt þeim upplýsingum sem fást hjá lögbærum yfirvöldum í samræmi við 21. og 35. gr. í kjölfar lögboðinnar kvaðar um skýrslugjöf stofnana sem starfa í fleiri en einu aðildarríki. Stofnunin skal koma þeim upplýsingum á framfæri við önnur hlutaðeigandi lögbær yfirvöld.

32. gr.

Mat á markaðsþróun

1. Stofnunin skal fylgjast með og meta markaðsþróun sem fellur undir verksvið hennar og, þegar þörf er á, tilkynna evrópsku eftirlitsstofnununum (Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni), Evrópska kerfisáhætturáðinu og Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni um viðkomandi eindarvarúðarhorfur, hugsanlega áhættu og veikleika. Stofnunin skal, í mati sínu, taka með efnahagslega greiningu á mörkuðunum þar sem fjármálastofnanir starfa og mat á áhrifum hugsanlegrar markaðsþróunar á slíkar stofnanir.

2. Stofnunin skal, í samvinnu við Evrópska kerfisáhætturáðið, hafa frumkvæði að og samræma mat á vettvangi Sambandsins á þanþoli fjármálastofnana gagnvart óhagstæðri markaðsþróun. Í því skyni skal hún þróa eftirfarandi atriði til notkunar fyrir lögbær yfirvöld:

a) sameiginlega aðferðafræði við mat á áhrifum efnahagslegra aðstæðna á fjárhagsstöðu stofnunar,

b) sameiginlega nálgun á miðlun á niðurstöðum þessara matsgerða um þanþol fjármálastofnana,

c) sameiginlega aðferðafræði við mat á áhrifum tiltekinna vara eða dreifingarferla á fjárhagsstöðu stofnunar og upplýsingum til innstæðueigenda, fjárfesta og viðskiptavina.

3. Stofnunin skal, eigi sjaldnar en einu sinni á ári og oftar ef þörf krefur, láta Evrópuþinginu, ráðinu, framkvæmdastjórninni og Evrópska kerfisáhætturáðinu í té mat á horfum, hugsanlegri áhættu og veikleikum á valdsviði hennar, með fyrirvara um verkefni Evrópska kerfisáhætturáðsins sem sett eru fram í reglugerð (ESB) nr. 1092/2010.

Stofnunin skal taka flokkun á helstu áhættu og veikleikum með í þessu mati og leggja til aðgerðir til forvarna eða úrbóta, ef nauðsyn krefur.

4. Stofnunin skal tryggja fullnægjandi umfjöllun um þróun, áhættu og veikleika þvert á atvinnugreinar, með náinni samvinnu við evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina) fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar.

33. gr.

Alþjóðasamskipti

1. Stofnunin getur, með fyrirvara um valdsvið aðildarríkjanna og stofnana Sambandsins, ræktað tengslin við og tekið þátt í stjórnunarfyrirkomulagi með eftirlitsstofnunum, alþjóðastofnunum og stjórnvöldum þriðju landa. Fyrirkomulag þetta skal hvorki stofna til lagaskyldna fyrir Sambandið og aðildarríki þess né skal það hindra að aðildarríkin og lögbær yfirvöld þeirra gangi frá tvíhliða eða marghliða samstarfi við þessi þriðju lönd.

2. Stofnunin skal aðstoða við töku jafngildisákvarðana um eftirlitskerfi í þriðju löndum í samræmi við gerðirnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

3. Stofnunin skal, í skýrslunni sem um getur í 5. mgr. 43. gr., greina frá stjórnunarfyrirkomulaginu sem samið hefur verið um við alþjóðastofnanir eða yfirvöld í þriðju löndum, og veittri aðstoð við undirbúning á töku jafngildisákvarðana.

34. gr.

Önnur verkefni

1. Stofnunin getur, að beiðni Evrópuþingsins, ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar, eða að eigin frumkvæði, veitt Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni álit um öll málefni sem tengjast verksviði hennar.

2. Stofnunin getur, að beiðni eins af hlutaðeigandi lögbæru yfirvöldunum, birt og gefið út álit um varfærnismat, nema að því er varðar viðmiðanirnar í e-lið 1. mgr. 19. gr. a í tilskipun 2006/48/EB með tilliti til varfærnismats um samruna og yfirtökur sem falla undir gildissvið tilskipunar 2006/48/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 2007/44/EB, og krafist samkvæmt þeirri tilskipun, samráðs á milli lögbærra yfirvalda frá tveimur eða fleiri aðildarríkjum. Álitið skal birt þegar í stað og í öllum tilvikum áður en matstímabilinu lýkur í samræmi við tilskipun 2006/48/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 2007/44/EB. Ákvæði 35. gr. gilda á þeim sviðum þar sem stofnunin hefur heimild til að gefa út álit.

35. gr.

Söfnun upplýsinga

1. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu veita stofnuninni, að beiðni hennar, allar nauðsynlegar upplýsingar til þess að hún geti sinnt þeim verkefnum sem henni eru falin samkvæmt þessari reglugerð, að því tilskildu að þau hafi lagalegan aðgang að viðkomandi upplýsingum og að nauðsynlegt sé að óska eftir þessum upplýsingum með tilliti til eðlis umrædds verkefnis.

2. Stofnunin getur einnig óskað eftir að upplýsingar séu veittar með reglulegu millibili og á tilteknu sniði. Slíkar beiðnir skal leggja fram á hefðbundnu skýrslusniði ef því verður við komið.

3. Stofnunin getur veitt, að tilhlýðilega rökstuddri beiðni lögbærs yfirvalds aðildarríkis, nauðsynlegar upplýsingar til að aðstoða lögbæru yfirvöldin við að sinna verkefnum sínum í samræmi við þagnarskylduna sem mælt er fyrir um í löggjöf, sem bundin er við tiltekinn geira, og í 70. gr.

4. Stofnunin skal taka til greina viðkomandi fyrirliggjandi tölfræðilegar upplýsingar sem evrópska hagskýrslukerfið og seðlabankakerfi Evrópu hafa unnið og miðlað, áður en hún óskar eftir upplýsingum í samræmi við þessa grein og til að forðast tvítekningu vegna kvaðar um skýrslugjöf.

5. Stofnunin getur beint vel rökstuddri beiðni til annarra eftirlitsstofnana, til ráðuneytisins sem ber ábyrgð á fjármálum ef það hefur varfærnisupplýsingar í vörslu sinni, til seðlabanka aðildarríkisins eða til hagstofu hlutaðeigandi aðildarríkis þegar upplýsingar eru ekki tiltækar eða ef lögbær yfirvöld hafa ekki gert þær tiltækar nógu tímanlega.

6. Stofnunin getur beint vel rökstuddri beiðni til viðkomandi fjármálastofnana, ef upplýsingar eru ekki tiltækar eða eru ekki gerðar tiltækar tímanlega skv. 1. eða 5. mgr. Í rökstuddu beiðninni skal útskýra hvers vegna upplýsingarnar, sem varða hverja af einstöku fjármálastofnununum, eru nauðsynlegar.

Stofnunin skal gera viðkomandi lögbærum yfirvöldum grein fyrir beiðnum, í samræmi við þessa málsgrein og 5. mgr.

Lögbæru yfirvöldin skulu, að beiðni stofnunarinnar, aðstoða hana við öflun upplýsinganna.

7. Stofnunin getur aðeins notaðar trúnaðarupplýsingar, sem tekið er við samkvæmt þessari grein, í þeim tilgangi að sinna þeim verkefnum sem henni eru falin með þessari reglugerð.

36. gr.

Tengsl við Evrópska kerfisáhætturáðið

1. Stofnunin skal vinna náið og reglulega með Evrópska kerfisáhætturáðinu.

2. Stofnunin skal veita Evrópska kerfisáhætturáðinu upplýsingar, reglulega og tímanlega, sem eru nauðsynlegar til að það geti innt af hendi verkefni sín. Veita skal Evrópska kerfisáhætturáðinu án tafar öll gögn, sem það þarf á að halda til að inna af hendi verkefni sín og eru hvorki í formi ágrips né samantektar, að fenginni rökstuddri beiðni, eins og tilgreint er í 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010. Stofnunin skal, í samstarfi við Evrópska kerfisáhætturáðið, ráða yfir fullnægjandi innri málsmeðferð fyrir afhendingu trúnaðarupplýsinga, einkum upplýsinga sem varða einstakar fjármálastofnanir.

3. Stofnunin skal, í samræmi við 4. og 5. mgr., tryggja tilhlýðilega eftirfylgni við varnaðarorð og tilmæli Evrópska kerfisáhætturáðsins sem um getur í 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010.

4. Stofnunin skal, þegar hún tekur við varnaðarorðum eða tilmælum frá Evrópska kerfisáhætturáðinu sem beint er gegn henni, boða án tafar til fundar í eftirlitsstjórninni og meta hvaða áhrif slík varnaðarorð eða tilmæli hafa á það hvernig tekst að sinna verkefnum hennar.

Hún skal taka ákvörðun, með viðeigandi tilhögun ákvarðanatöku, um frekari aðgerðir í samræmi við valdheimildar, sem henni eru faldar með þessari reglugerð, til að bregðast við málum sem greind eru í aðvörununum og tilmælunum.

Stofnunin skal, ef hún fer ekki að tilmælum, útskýra fyrir Evrópska kerfisáhætturáðinu og ráðinu ástæður þess.

5. Stofnunin skal, þegar við á, nota valdheimildir sem henni er faldar með þessari reglugerð til að tryggja tímanlega eftirfylgni við móttöku varnaðarorða eða tilmæla sem Evrópska kerfisáhætturáðið beinir til lögbærrar landsbundinnar eftirlitsstofnunar.

Hyggist viðtakandi ekki hlíta tilmælum Evrópska kerfisáhætturáðsins skal hann gera því viðvart og ræða við eftirlitsstjórnina um ástæður þess að hann grípi ekki til aðgerða.

Lögbæra yfirvaldið skal taka tilhlýðilegt tillit til álits eftirlitsstjórnarinnar þegar það gerir ráðinu og Evrópska kerfisáhætturáðinu viðvart, í samræmi við 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010.

6. Stofnunin skal taka til hið ítrasta tillit til varnaðarorða og tilmæla Evrópska kerfisáhætturáðsins þegar hún sinnir verkefnunum sem greint er frá í þessari reglugerð.

37. gr.

Hagsmunahópur um bankastarfsemi

1. Koma skal á fót hagsmunahópi um bankastarfsemi til að greiða fyrir samráði með hagsmunaaðilum á sviðum sem varða verkefni stofnunarinnar. Hafa skal samráð við hagsmunahópinn um bankastarfsemi vegna aðgerða sem gripið er til í samræmi við 10.–15. gr. um tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla og, að því marki sem þær varða ekki einstakar fjármálastofnanir, 16. gr. varðandi leiðbeiningar og tilmæli. Tilkynna skal hagsmunahópi um bankastarfsemi, eins fljótt og auðið er, ef brýnt er að grípa til aðgerða og samráð reynist ógerlegt.

Hagsmunahópur um bankastarfsemi skal koma saman a.m.k. fjórum sinnum á ári.

2. Hagsmunahópur um bankastarfsemi skal skipaður 30 aðilum sem eru fulltrúar, í jöfnu hlutfalli, lána- og fjárfestingastofnana sem starfa í Sambandinu, starfsmanna þeirra og einnig neytenda, þeirra sem nota bankaþjónustu og aðila á vegum lítilla og meðalstórra fyrirtækja. Að minnsta kosti fimm aðilar hans skulu vera óháðir framúrskarandi fræðimenn. Tíu aðilar hans skulu vera fulltrúar fjármálastofnana, þar af þrír fyrir hönd samvinnubanka og sparisjóða.

3. Eftirlitsstjórnin skal skipa aðila í hagsmunahópinn um bankastarfsemi að fengnum tillögum frá viðkomandi hagsmunaaðilum. Eftirlitsstjórnin skal, við ákvörðunartökuna og eftir því sem unnt er, tryggja að viðeigandi jafnt hlutfall eftir landsvæðum og kynjum og jöfn hlutdeild hagsmunaaðila sé alls staðar í Sambandinu.

4. Stofnunin skal veita allar nauðsynlegar upplýsingar, með fyrirvara um þagnarskyldu eins og sett er fram í 70. gr., og tryggja hagsmunahópnum um bankastarfsemi fullnægjandi aðstöðu og aðstoð. Veita skal fullnægjandi þóknun til þeirra aðila hagsmunahópsins um bankastarfsemi, sem eru í fyrirsvari fyrir stofnanir sem eru ekki reknar í hagnaðarskyni, að undanskildum fulltrúum atvinnugreinarinnar. Hagsmunahópnum um bankastarfsemi er heimilt að stofna vinnuhópa um tæknileg málefni. Aðilar hagsmunahóps um bankastarfsemi skulu kosnir til 2 1/2 ára í senn og skal þá nýtt valferli fara fram.

Aðilum í hagsmunahópi um bankastarfsemi er heimilt að sitja tvö tímabil í röð.

5. Hagsmunahópnum um bankastarfsemi er heimilt að leggja fram álit og veita stofnuninni ráð um málefni sem tengjast verkefnum stofnunarinnar, með sérstaka áherslu á verkefnin sem sett eru fram í 10.–16. gr. og 29., 30. og 32. gr.

6. Hagsmunahópurinn um bankastarfsemi skal setja sér starfsreglur sínar með tveimur þriðju meirihluta atkvæða.

7. Stofnunin skal birta opinberlega álit og ráðgjöf hagsmunahópsins um bankastarfsemi og niðurstöður samráðs við hann.

38. gr.

Verndarráðstafanir

1. Stofnunin skal tryggja að engin ákvörðun, sem samþykkt er skv. 18. eða 19. gr., gangi á neinn hátt á fjárhagslegar ábyrgðir aðildarríkjanna.

2. Aðildarríki er heimilt, telji það að ákvörðun sem tekin er skv. 3. mgr. 19. gr. gangi á fjárhagslega ábyrgð þess, að tilkynna stofnuninni og framkvæmdastjórninni um það innan tveggja vikna frá tilkynningu um ákvörðun stofnunarinnar til lögbæra yfirvaldsins um að ákvörðunin muni ekki koma til framkvæmda hjá lögbæra yfirvaldinu.

Aðildarríkið skal, í tilkynningu sinni, útskýra greinilega og ítarlega hvers vegna og hvernig ákvörðunin gangi á fjárhagslega ábyrgð þess.

Fresta skal ákvörðun stofnunarinnar ef um slíka tilkynningu er að ræða.

Stofnunin skal upplýsa aðildarríkið, innan eins mánaðar frá tilkynningu aðildarríkisins, um það hvort hún standi við ákvörðun sína, breyti henni eða afturkalli. Stofnunin skal, ef hún stendur við ákvörðunina eða breytir henni, lýsa því yfir að hún hafi ekki áhrif á fjárhagslegar ábyrgðir.

Ráðið skal taka ákvörðun, ef stofnunin stendur við ákvörðunina, með meirihluta greiddra atkvæða á fundi sínum eigi síðar en tveimur mánuðum frá því að stofnunin sendi aðildarríkinu tilkynningu um hvort ákvörðun hennar standi eða ekki, eins og sett er fram í fjórðu undirgrein.

Ákvörðun stofnunarinnar skal felld úr gildi ef ráðið, eftir að hafa athugað málið, tekur ekki ákvörðun um að standa við hana í samræmi við fimmtu undirgrein.

3. Aðildarríki er heimilt, telji það að ákvörðun sem tekin er skv. 3. mgr. 18. gr. gangi á fjárhagslega ábyrgð þess, að tilkynna stofnuninni, framkvæmdastjórninni og ráðinu um það innan þriggja vinnudaga frá tilkynningu um ákvörðun stofnunarinnar til lögbæra yfirvaldsins um að ákvörðunin muni ekki koma til framkvæmda hjá lögbæra yfirvaldinu.

Aðildarríkið skal, í tilkynningu sinni, útskýra greinilega og ítarlega hvers vegna og hvernig ákvörðunin gengur á fjárhagslega ábyrgð þess.

Fresta skal ákvörðun stofnunarinnar ef um slíka tilkynningu er að ræða.

Ráðið skal boða til fundar innan tíu virkra daga og taka ákvörðun með einföldum meirihluta fulltrúa um hvort afturkalla skuli ákvörðun stofnunarinnar.

Ákvörðun stofnunarinnar skal felld úr gildi ef ráðið, eftir að hafa athugað málið, tekur ekki ákvörðun um að viðhalda ákvörðun stofnunarinnar í samræmi við fjórðu undirgrein.

4. Hafi ráðið tekið ákvörðun skv. 3. mgr. um að afturkalla ekki ákvörðun stofnunarinnar, sem varðar 3. mgr. 18. gr., og aðildarríkið telur enn að ákvörðun stofnunarinnar gangi á fjárhagslegt ábyrgðarsvið þess er því aðildarríki heimilt að láta framkvæmdastjórnina og stofnunina vita og óska þess að ráðið taki málið til endurskoðunar. Hlutaðeigandi aðildarríkið skal á skilmerkilegan hátt setja fram ástæðurnar fyrir ágreiningi þess við ákvörðun ráðsins.

Ráðið skal staðfesta upphaflega ákvörðun sína eða taka nýja ákvörðun í samræmi við 3. mgr. innan fjögurra vikna frá tilkynningunni sem um getur í fyrstu undirgrein.

Ráðið getur framlengt fjögurra vikna tímabilið um fjórar vikur ef sérstakar aðstæður krefjast þess.

5. Sérhver misnotkun á þessari grein, einkum í tengslum við ákvörðun stofnunarinnar sem hefur hvorki umtalsverð né efnisleg fjárhagsleg áhrif, skal teljast ósamrýmanleg innri markaðnum og því bönnuð.

39. gr.

Tilhögun ákvarðanatöku

1. Stofnunin skal, áður en hún tekur ákvarðanirnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð, tilkynna tilgreindum viðtakendum um fyrirætlun sína um að samþykkja ákvörðunina, og, með fullu tilliti til þess hversu málið er brýnt, flókið og hvaða afleiðingar það kann að hafa, setja tímamörk fyrir viðtakandann til að gefa álit sitt á málinu. Þetta gildir að breyttu breytanda um tilmælin sem um getur í 3. mgr. 17. gr.

2. Í ákvörðunum stofnunarinnar skal taka fram hvaða ástæðum þær byggjast á.

3. Tilkynna skal viðtakendum ákvarðana stofnunarinnar um þau lagalegu úrræði sem standa til boða samkvæmt þessari reglugerð.

4. Þegar stofnunin hefur tekið ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr. 18. gr. skal hún endurskoða þá ákvörðun með viðeigandi millibili.

5. Ákvarðanirnar, sem stofnunin tekur skv. 17., 18. og 19. gr., skulu birtar opinberlega og tekið skal fram að um auðkenni hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds eða fjármálastofnunar sé að ræða og megininntak ákvörðunarinnar, nema slík birting stangist á við lögmæta hagsmuni fjármálastofnana við verndun viðskiptaleyndarmála þeirra eða gæti alvarlega stefnt í voða eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta.

III. KAFLI

SKIPULAG

1. ÞÁTTUR

Eftirlitsstjórn

40. gr.

Skipan

1. Eftirlitsstjórnin skal skipuð:

a) formanni, án atkvæðisréttar,

b) forstöðumanni opinbers landsyfirvalds, sem er lögbær eftirlitsaðili með lánastofnunum í hverju aðildarríki, og skal hann mæta til fundar a.m.k. tvisvar á ári,

c) einum fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar, án atkvæðisréttar,

d) einum fulltrúa Seðlabanka Evrópu, án atkvæðisréttar,

e) einum fulltrúa Evrópska kerfisáhætturáðsins, án atkvæðisréttar,

f) einum fulltrúa frá hvorri af hinum tveimur evrópsku eftirlitsstofnununum, án atkvæðisréttar.

2. Eftirlitsstjórnin skal koma reglulega saman til fundar með hagsmunahópi um bankastarfsemi, eigi sjaldnar en tvisvar á ári.

3. Hvert lögbært yfirvald skal bera ábyrgð á að tilnefna háttsettan varamann úr eigin röðum og getur hann komið í stað aðilans í eftirlitsstjórninni, sem um getur í b-lið 1. mgr., í forföllum hans.

4. Aðilanum í eftirlitsstjórninni, sem um getur í b-lið 1. mgr., er heimilt að kalla til fulltrúa frá seðlabanka aðildarríkisins, ef stofnunin sem um getur í þeim lið er ekki seðlabanki, án atkvæðisréttar.

5. Í þeim aðildarríkjum þar sem fleiri en eitt yfirvald ber ábyrgð á eftirlitinu samkvæmt þessari reglugerð skulu þau sammælast um sameiginlegan fulltrúa. Engu að síður getur þessi aðili komið með fulltrúa frá viðkomandi landsbundinni stofnun, sem er án atkvæðisréttar, ef umræðuefni eftirlitsstjórnarinnar fellur ekki undir valdsvið landsbundna yfirvaldsins sem nýtur fyrirsvars aðila sem um getur í b-lið 1. mgr.

6. Fulltrúi viðeigandi stofnana, sem hafa umsjón með innstæðutryggingakerfum í viðkomandi aðildarríki, skal fylgja fulltrúa eftirlitsstjórnarinnar, sem um getur í b-lið 1. mgr., eftir því sem við á og í því skyni að falla undir gildissvið tilskipunar 94/19/EB, og skal hann vera án atkvæðisréttar.

7. Eftirlitsstjórnin getur ákveðið að leyfa áheyrnarfulltrúa.

Framkvæmdastjórinn getur tekið þátt í fundum eftirlitsstjórnarinnar, án atkvæðisréttar.

41. gr.

Innri nefndir og umræðuhópar

1. Eftirlitsstjórnin getur komið á fót innri nefndum eða umræðuhópum um sérstök verkefni sem eftirlitsstjórninni hafa verið falin, og getur kveðið á um úthlutun tiltekinna, skýrt afmarkaðra verkefna og ákvarðana til innri nefnda eða hópa, stjórnarinnar eða formannsins.

2. Eftirlitsstjórnin skal, skv. 19. gr., kalla saman sjálfstæðan umræðuhóp til að greiða fyrir óvilhallri lausn deilumálsins, og skal hann skipaður formanninum og tveimur aðilum hennar, sem eru ekki fulltrúar þeirra lögbæru yfirvalda sem eru aðilar að deilumálinu og hafa hvorki hagsmuni að gæta í deilunni né bein tengsl við hlutaðeigandi lögbær yfirvöld.

3. Umræðuhópurinn skal, með fyrirvara um 2. mgr. 19. gr., leggja fram tillögu til lokasamþykkis eftirlitsstjórnarinnar, í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í þriðju undirgrein 1. mgr. 44. gr.

4. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja starfsreglur fyrir umræðuhópinn sem um getur í 2. mgr.

42. gr.

Sjálfstæði

Formaðurinn og atkvæðisbærir aðilar í eftirlitsstjórninni skulu, við framkvæmd þeirra verkefna sem reglugerð þessi felur þeim, starfa með sjálfstæðum hætti, hlutlægt og aðeins í þágu hagsmuna Sambandsins í heild sinni og skulu hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá stofnunum eða aðilum Sambandsins, frá neinni ríkisstjórn aðildarríkis eða öðrum opinberum eða einkareknum aðila.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins, né aðrir opinberir aðilar eða einkaaðilar skulu leitast eftir að hafa áhrif á aðila í eftirlitsstjórninni er þeir sinna verkefnum sínum.

43. gr.

Verkefni

1. Eftirlitsstjórnin skal leiðbeina stofnuninni við vinnu hennar og stýra ákvarðanatökunni sem um getur í II. kafla.

2. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja álit, tilmæli og ákvarðanir og birta ráðleggingarnar sem um getur í II. kafla.

3. Eftirlitsstjórnin skal skipa formanninn.

4. Eftirlitsstjórnin skal, fyrir 30. september hvers árs, samþykkja starfsáætlun stofnunarinnar fyrir komandi ár, á grundvelli tillögu stjórnarinnar, og senda hana Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni til upplýsingar.

Starfsáætlunin skal samþykkt með fyrirvara um árlega fjárlagagerð og skal gerð opinber.

5. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja ársskýrslu um starfsemi stofnunarinnar á grundvelli tillögu stjórnarinnar, þ.m.t. um frammistöðu formannsins í starfi, á grundvelli draga að skýrslu sem um getur í 7. mgr. 53. gr. og senda hana til Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar, endurskoðunarréttarins, efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna eigi síðar en 15. júní ár hvert. Skýrslan skal gerð opinber.

6. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja starfsáætlun stofnunarinnar til margra ára og senda hana Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni til upplýsingar.

Samþykkja skal starfsáætlunina til margra ára með fyrirvara um árlega fjárlagagerð og skal gera hana opinbera.

7. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja fjárhagsáætlunina í samræmi við 63. gr.

8. Eftirlitsstjórnin skal vera sett yfir formanninn og framkvæmdastjórann og getur vikið þeim frá störfum í samræmi við 5. mgr. 48. gr., eða 5. mgr. 51. gr., eftir því sem við á.

44. gr.

Ákvarðanataka

1. Ákvarðanir eftirlitsstjórnarinnar skulu teknar með atkvæðum einfalds meirihluta stjórnarmanna. Hver stjórnarmaður hefur eitt atkvæði.

Eftirlitsstjórnin skal, að því er varðar gerðirnar sem nefndar eru í 10.–16. gr. og ráðstafanir og ákvarðanir sem teknar eru samkvæmt þriðju undirgrein 5. mgr. 9. gr. og VI. kafla, þrátt fyrir fyrstu undirgrein þessarar neðanmálsgreinar, taka ákvarðanir á grundvelli aukins meirihluta stjórnarmanna, eins og skilgreint er í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði.

Að því er varðar ákvarðanir skv. 3. mgr. 19. gr., um ákvarðanir sem eru teknar af eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli, skal telja að sú ákvörðun, sem lögð er til af kærunefndinni, sé samþykkt, ef hún er samþykkt af einföldum meirihluta, nema henni sé hafnað af fulltrúum, sem eru fulltrúar minnihluta sem getur stöðvað framgang mála eins og skilgreint er í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og í 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði.

Samþykkja skal allar aðrar ákvarðanir, í samræmi við 3. mgr. 19. gr., sem umræðuhópurinn leggur fram, með einföldum meirihluta fulltrúa í eftirlitsstjórninni. Hver stjórnarmaður hefur eitt atkvæði.

2. Formaðurinn skal boða til funda í eftirlitsstjórninni að eigin frumkvæði, eða ef þriðjungur aðila hennar óskar þess, og skal formaðurinn stýra þeim.

3. Eftirlitsstjórnin setur sér starfsreglur og birtir þær.

4. Í starfsreglunum skal lýsa á ítarlegan hátt því fyrirkomulagi, sem gildir við atkvæðagreiðslu, þ.m.t. og eftir því sem við á, reglum um ákvörðunarbæran meirihluta. Stjórnarmenn án atkvæðisréttar og áheyrnarfulltrúar, að undanskildum formanninum og framkvæmdastjóranum, skulu ekki sitja umræður í eftirlitsstjórninni sem varða einstakar fjármálastofnanir, nema kveðið sé á um annað í 3. mgr. 75. gr. eða í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

2. ÞÁTTUR

Stjórn

45. gr.

Skipan

1. Stjórnina skipa formaðurinn ásamt sex öðrum fulltrúum í eftirlitsstjórninni, sem kosnir eru af og úr hópi atkvæðisbærra fulltrúa í eftirlitsstjórninni.

Aðrir stjórnarmenn en formaðurinn skulu hafa varamann sem getur tekið sæti þeirra í forföllum viðkomandi stjórnarmanns.

Skipunartími stjórnarmanna, sem eftirlitsstjórnin kýs, skal vera tvö og hálft ár. Heimilt er að framlengja þann tíma einu sinni. Samsetning stjórnarinnar skal vera í jafnvægi og hlutfallsleg og endurspegla Sambandið í heild sinni. Umboð til stjórnarsetu skulu skarast og gildir viðeigandi tilhögun á skiptingum.

2. Samþykkja skal ákvarðanir stjórnarinnar á grundvelli meirihluta viðstaddra stjórnarmanna. Hver stjórnarmaður hefur eitt atkvæði.

Framkvæmdastjórinn og fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar skulu taka þátt í fundum stjórnarinnar, án atkvæðisréttar.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar skal hafa atkvæðisrétt um málefni sem um getur í 63. gr.

Stjórnin skal setja sér starfsreglur og gera þær opinberar.

3. Formaðurinn skal boða til stjórnarfunda að eigin frumkvæði, eða ef a.m.k. þriðjungur stjórnarmanna óskar þess, og skal formaðurinn stýra þeim.

Stjórnin skal koma saman fyrir hvern fund í eftirlitsstjórninni og eins oft og stjórnin telur nauðsyn á. Hún skal koma saman að lágmarki fimm sinnum á ári.

4. Stjórnarmönnum er heimilt, með fyrirvara um starfsreglur stjórnarinnar, að leita aðstoðar ráðgjafa eða sérfræðinga. Stjórnarmenn án atkvæðisréttar, að framkvæmdastjóranum undanskildum, skulu ekki vera viðstaddir umræður innan stjórnarinnar sem varða einstakar fjármálastofnanir.

46. gr.

Sjálfstæði

Stjórnarmenn skulu vera óháðir og hlutlægir í störfum sínum og starfa einungis í þágu Sambandsins og hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá stofnunum eða sérstofnunum Sambandsins, stjórnvöldum aðildarríkis eða öðrum opinberum aðila eða einkaaðila.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins, né nokkur annar opinber aðili eða einkaaðili skal leita eftir því að hafa áhrif á stjórnarmenn þegar þeir sinna verkefnum sínum.

47. gr.

Verkefni

1. Stjórnin skal tryggja að stofnunin gegni hlutverki sínu og sinni verkefnum sínum í samræmi við þessa reglugerð.

2. Stjórnin skal gera tillögu að starfsáætlun til eins árs og til margra ára til samþykktar í eftirlitsstjórninni.

3. Stjórnin skal beita valdheimildum sínum að því er varðar fjárhagsáætlanir í samræmi við 63. gr. og 64. gr.

4. Stjórnin skal samþykkja starfsmannastefnu stofnunarinnar og nauðsynlegar framkvæmdarráðstafanir í starfsmannareglum embættismanna Evrópubandalaganna (hér á eftir nefndar „starfsmannareglurnar“) skv. 2. mgr. 68. gr.

5. Stjórnin skal samþykkja sérákvæðin um rétt til aðgangs að skjölum stofnunarinnar í samræmi við 72. gr.

6. Stjórnin skal gera tillögu að ársskýrslu, sem byggð er á drögunum sem um getur í 7. mgr. 53. gr., um starfsemi stofnunarinnar, þ.m.t. um framvindu formannsins í starfi, til samþykkis í eftirlitsstjórninni.

7. Stjórnin skal setja sér starfsreglur og gera þær opinberar.

8. Stjórnin skal skipa fulltrúa í kærunefndina og víkja þeim frá störfum í samræmi við 3. mgr. og 5. mgr. 58. gr.

3. ÞÁTTUR

Formaður

48. gr.

Skipun og verkefni

1. Formaður skal fara fyrir stofnuninni og skal hann vera óháður sérfræðingur í fullu starfi.

Formaðurinn skal bera ábyrgð á að undirbúa starf eftirlitsstjórnarinnar og stýra fundum, bæði hennar og stjórnarinnar.

2. Eftirlitsstjórnin skipar formanninn á grundvelli verðleika, hæfni, þekkingar á fjármálastofnunum og -mörkuðum og reynslu sem skiptir máli við fjármálaeftirlit og stjórnun, í kjölfar opins valferlis.

Evrópuþinginu er heimilt, áður en sá einstaklingur sem valinn er tekur til starfa og allt að einum mánuði eftir að eftirlitsstjórnin hefur valið hann, að andmæla tilnefningu hans, eftir að hafa hlýtt á hann.

Eftirlitsstjórnin skal einnig kjósa varamann úr eigin röðum til að sinna störfum formannsins í fjarveru hans. Varamaðurinn skal ekki valinn úr hópi stjórnarmanna.

3. Skipunartími formannsins skal vera fimm ár og er heimilt að framlengja hann einu sinni.

4. Eftirlitsstjórnin skal, á síðustu níu mánuðunum áður en fimm ára skipunartími formannsins rennur út, leggja mat á:

a) árangurinn sem náðst hefur á fyrsta skipunartímabilinu og hvernig honum var náð,

b) verkefni og kröfur stofnunarinnar á komandi árum.

Eftirlitsstjórninni er heimilt að framlengja skipunartíma formannsins einu sinni, að teknu tilliti til matsins, með fyrirvara um staðfestingu Evrópuþingsins.

5. Aðeins Evrópuþingið getur vikið formanninum úr starfi í kjölfar ákvörðunar eftirlitsstjórnarinnar.

Formaðurinn skal ekki koma í veg fyrir að eftirlitsstjórnin ræði mál sem varða hann sjálfan, einkum þörf fyrir brottrekstur hans, og ekki taka þátt í umræðum þar að lútandi.

49. gr.

Sjálfstæði

Formaðurinn skal, með fyrirvara um hlutverk eftirlitsstjórnarinnar hvað varðar verkefni formanns, hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá stofnunum eða aðilum Sambandsins, frá neinni ríkisstjórn aðildarríkis eða öðrum opinberum aðilum eða einkaaðilum.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins, né nokkur annar opinber aðili eða einkaaðili skal leita eftir því að hafa áhrif á formanninn þegar hann sinnir verkefnum sínum.

Í samræmi við starfsmannareglurnar, sem um getur í 68. gr., skal formaðurinn áfram vera bundinn af þeirri skyldu að gæta ráðvendni og þagmælsku ef hann þiggur tiltekin störf eða hlunnindi að starfstímanum loknum.

50. gr.

Skýrsla

1. Evrópuþingið og ráðið geta beðið formanninn eða varamann hans að gefa yfirlýsingu en verða þó að virða að fullu sjálfstæði hans. Formaðurinn skal gefa yfirlýsingu frammi fyrir Evrópuþinginu og svara spurningum þingmanna þess hvenær sem þess er óskað.

2. Formaðurinn skal skila Evrópuþinginu skriflegri skýrslu um helstu starfsemi stofnunarinnar, þegar þess er óskað, og eigi síðar en 15 dögum áður en hann gefur yfirlýsinguna sem um getur í 1. mgr.

3. Auk þeirra upplýsinga, sem um getur í 11.–18. gr., 20. gr. og 33. gr., skal skýrslan einnig innihalda viðkomandi upplýsingar sem Evrópuþingið óskar eftir í einstaka tilvikum.

4. ÞÁTTUR

Framkvæmdastjóri

51. gr.

Skipun

1. Stofnunin skal vera undir stjórn framkvæmdastjóra sem skal vera óháður sérfræðingur í fullu starfi.

2. Eftirlitsstjórnin skipar framkvæmdastjórann, eftir staðfestingu Evrópuþingsins og í kjölfar opins valferlis, á grundvelli verðleika, hæfni, þekkingar á fjármálastofnunum og á -mörkuðum og reynslu sem skiptir máli við fjármálaeftirlit og -stjórnun og stjórnunarreynslu.

3. Skipunartími framkvæmdastjórans skal vera fimm ár og er heimilt að framlengja hann einu sinni.

4. Eftirlitsstjórnin skal, á síðustu níu mánuðunum fyrir lok skipunartíma framkvæmdastjórans, einkum leggja mat á:

a) árangurinn sem náðst hefur á fyrsta skipunartímabilinu og hvernig honum var náð,

b) skyldur og kröfur stofnunarinnar á komandi árum.

Eftirlitsstjórnin getur framlengt skipunartíma framkvæmdastjórans einu sinni, að teknu tilliti til matsins sem um getur í fyrstu undirgrein.

5. Einungis er hægt að víkja framkvæmdastjóranum úr starfi með ákvörðun eftirlitsstjórnarinnar.

52. gr.

Sjálfstæði

Framkvæmdastjórinn skal hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá stofnunum eða aðilum Sambandsins, stjórnvöldum aðildarríkis eða öðrum opinberum aðilum eða einkaaðilum, með fyrirvara um hlutverk stjórnar og eftirlitsstjórnar, eftir því sem við á, hvað varðar verkefni framkvæmdastjórans.

Hvorki aðildarríki, stofnanir, aðilar Sambandsins eða aðrir opinberir aðilar eða einkaaðilar skulu leita eftir því að hafa áhrif á framkvæmdastjórann þegar hann sinnir verkefnum sínum.

Framkvæmdastjórinn skal að loknu starfi, í samræmi við starfsmannareglurnar sem um getur í 68. gr., áfram vera bundinn af þeirri skyldu að gæta ráðvendni og þagmælsku að því er varðar viðtöku tiltekinna stöðuveitinga eða hlunninda.

53. gr.

Verkefni

1. Framkvæmdastjórinn skal annast stjórnun stofnunarinnar og undirbúa starf stjórnarinnar.

2. Framkvæmdastjórinn skal bera ábyrgð á að hrinda í framkvæmd árlegri starfsáætlun stofnunarinnar undir leiðsögn eftirlitsstjórnarinnar og með eftirliti stjórnarinnar.

3. Framkvæmdastjórinn skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að stofnunin starfi í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar, þ.m.t. að samþykkja innri stjórnsýslufyrirmæli og birta tilkynningar.

4. Framkvæmdastjórinn skal setja saman starfsáætlun til margra ára, eins og um getur í 2. mgr. 47. gr.

5. Framkvæmdastjórinn skal setja saman starfsáætlun fyrir komandi ár, eigi síðar en 30. júní hvert ár, eins og um getur í 2. mgr. 47. gr.

6. Framkvæmdastjórinn skal gera fyrstu drög að fjárhagsáætlun stofnunarinnar samkvæmt 63. gr. og framkvæma fjárhagsáætlun stofnunarinnar skv. 64. gr.

7. Ár hvert skal framkvæmdastjórinn semja drög að skýrslu með einum þætti um eftirlitsstarfsemi stofnunarinnar og annan um málefni er varða fjármál og stjórnsýslu.

8. Framkvæmdastjórinn skal beita heimildunum sem mælt er fyrir um í 68. gr. varðandi starfsfólk stofnunarinnar og stýra starfsmannamálum.

IV. KAFLI

SAMEIGINLEGAR STOFNANIR EVRÓPSKU EFTIRLITSSTOFNANANNA

1. ÞÁTTUR

Sameiginleg nefnd evrópskra eftirlitsstofnana

54. gr.

Stofnsetning

1. Sameiginlegri nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna er hér með komið á fót.

2. Sameiginlega nefndin skal vera samstarfsvettvangur, þar sem stofnunin skal eiga reglulegt og náið samstarf, og tryggja samkvæmni þvert á atvinnugreinar við evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina), einkum að því er varðar:

– fjármálasamsteypur,

– reikningshald og endurskoðun,

– mat á þjóðhagsvarúð þvert á atvinnugreinar, áhættu og veikleika fyrir fjármálastöðugleika,

– fjárfestingarvörur til smásölu,

– ráðstafanir í baráttunni gegn peningaþvætti og

– upplýsingaskipti við Evrópska kerfisáhætturáðið og þróun tengsla við ráðið og evrópsku eftirlitsstofnanirnar.

3. Sameiginlega nefndin skal hafa sérstakt starfsfólk sem evrópsku eftirlitsstofnanirnar láta henni í té og skal það annast skrifstofuhald hennar. Stofnunin skal leggja fullnægjandi fjármagn af mörkum til að mæta kostnaði vegna stjórnunar, innviða og rekstrar.

4. Sameiginlega nefndin skal leysa ágreiningsefni í samræmi við 56. gr. þegar fjármálastofnun nær þvert á mismunandi atvinnugreinar.

55. gr.

Skipan

1. Sameiginlega nefndin skal skipuð formönnum evrópsku eftirlitsstofnananna og, eftir atvikum, formanni þeirra undirnefnda sem stofnaðar eru skv. 57. gr.

2. Bjóða skal framkvæmdastjóranum og fulltrúum framkvæmdastjórnarinnar og Evrópska kerfisáhætturáðsins að sitja, sem áheyrnarfulltrúar, fundi sameiginlegu nefndarinnar og einnig undirnefndanna sem um getur í 57. gr.

3. Skipa skal formann sameiginlegu nefndarinnar til eins árs í senn úr hópi formanna evrópsku eftirlitsstofnananna og skulu þeir skiptast á að taka formennskuna að sér. Formaður sameiginlegu nefndarinnar skal vera varaformaður Evrópska kerfisáhætturáðsins.

4. Sameiginlega nefndin setur sér starfsreglur og birtir þær. Í reglunum má tilgreina frekari þátttakendur á fundum sameiginlegu nefndarinnar.

Sameiginlega nefndin skal koma saman a.m.k. einu sinni á tveggja mánaða fresti.

56. gr.

Sameiginleg afstaða og sameiginlegar gerðir

Stofnunin skal, ef við á og innan gildissviðs verkefna hennar í II. kafla, einkum að því er varðar framkvæmd tilskipunar 2002/87/EB, ná sameiginlegri afstöðu með evrópsku eftirlitsstofnununum (Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni) eins og við á.

Stofnunin og evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópska vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) skulu, eins og við á, samþykkja hliðstæðar gerðir skv. 10.–15., 17., 18. eða 19. gr. þessarar reglugerðar í tengslum við beitingu tilskipunar 2002/87/EB og sérhverrar annarrar gerðar Sambandsins, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., sem falla einnig undir verksvið evrópskrar eftirlitsstofnunar (Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar eða Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar).

57. gr.

Undirnefndir

1. Að því er 56. gr. varðar skal stofna undirnefnd um fjármálasamsteypur undir sameiginlegu nefndinni.

2. Undirnefndin skal skipuð aðilunum sem um getur í 1. mgr. 55. gr. og einum háttsettum fulltrúa frá starfandi starfsfólki viðkomandi lögbærs yfirvalds frá hverju aðildarríki.

3. Undirnefndin skal kjósa formann úr eigin hópi og skal hann einnig vera aðili að sameiginlegu nefndinni.

4. Sameiginlegu nefndinni er heimilt að koma á fót frekari undirnefndum.

2. ÞÁTTUR

Kærunefnd

58. gr.

Samsetning og rekstur

1. Kærunefndin skal vera sameiginleg stofnun evrópsku eftirlitsstofnananna.

2. Kærunefndin skal skipuð sex aðilum og sex varamönnum, sem skulu vera vel metnir aðilar sem sýnt er að búi yfir viðeigandi þekkingu og starfsreynslu, þ.m.t. reynslu af eftirlitsstörfum, í nægjanlega háttsettri stöðu á sviði bankaþjónustu, vátrygginga, starfstengds lífeyris, verðbréfamörkuðum eða annarri fjármálaþjónustu, að undanskildu starfandi starfsfólki lögbærra yfirvalda eða annarra stofnana á innlendum vettvangi eða hjá Sambandinu sem taka þátt í starfsemi stofnunarinnar. Kærunefndin skal búa yfir fullnægjandi lögfræðilegri sérþekkingu til að veita lagalega sérfræðiráðgjöf um lögmæti valdbeitingar stofnunarinnar.

Kærunefndin skal tilnefna formann.

3. Stjórnin skal skipa tvo kærunefndarmenn og tvo varamenn af úrtakslista yfir umsækjendur sem framkvæmdastjórnin gerir tillögu um eftir að auglýst hefur verið eftir yfirlýsingum um áhuga í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og að höfðu samráði við eftirlitsstjórnina.

Aðra nefndarmenn skal skipa í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1095/2010.

4. Skipunartími kærunefndarmanna skal vera fimm ár. Heimilt er að framlengja þann skipunartíma einu sinni.

5. Kærunefndarmanni, sem stjórn stofnunarinnar skipar, skal ekki vikið úr starfi á skipunartíma hans nema hann hafi verið fundinn sekur um alvarlegt misferli og stjórnin taki ákvörðun um slíkt að höfðu samráði við eftirlitsstjórnina.

6. Ákvarðanir kærunefndarinnar skulu samþykktar með meirihluta a.m.k. fjögurra nefndarmanna af sex. Ef ákvörðun sem hefur verið kærð fellur innan gildissviðs þessarar reglugerðar skal a.m.k. annar þeirra tveggja kærunefndarmanna, sem stjórnin skipaði, vera í meirihlutanum sem tekur ákvörðunina.

7. Formaður kærunefndar boðar til fundar þegar nauðsyn krefur.

8. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu tryggja kærunefndinni fullnægjandi stuðning við rekstur og skrifstofuhald í gegnum sameiginlegu nefndina.

59. gr.

Óhæði og óhlutdrægni

1. Kærunefndarmenn skulu vera óháðir við ákvarðanatöku sína. Þeir skulu ekki vera bundnir af neinum fyrirmælum. Þeir skulu ekki gegna öðrum skyldustörfum í tengslum við stofnunina, stjórn eða eftirlitsstjórn hennar.

2. Kærunefndarmenn skulu ekki taka þátt í kærumeðferð hafi þeir þar einkahagsmuna að gæta eða hafi þeir áður komið að málinu sem fulltrúar einhvers aðilanna að kærumeðferðinni eða hafi þeir átt þátt í að taka ákvörðunina sem kærð er.

3. Telji kærunefndarmaður að ekki sé rétt að annar nefndarmaður taki þátt í kærumeðferð af þeim ástæðum sem um getur í 1. og 2. mgr., eða af einhverri annarri ástæðu, skal hann tilkynna kærunefndinni um það.

4. Hverjum aðila að kærumeðferðinni er heimilt að andmæla þátttöku kærunefndarfulltrúa með skírskotun í einhverja þá ástæðu, sem nefnd er í 1. og 2. mgr., eða ef einhver nefndarfulltrúi er grunaður um hlutdrægni.

Slík andmæli skulu ekki tekin til greina ef þau eru byggð á þjóðerni nefndarmanna eða ef viðkomandi aðili að kærumeðferðinni hefur hafið aðra málsmeðferð en andmæli við samsetningu kærunefndarinnar, þótt hann hafi haft vitneskju um að ástæða var til andmæla.

5. Kærunefndin skal ákveða, án þátttöku hlutaðeigandi kærunefndarfulltrúa, hvað skuli gert í þeim tilvikum sem um getur í 1. og 2. mgr.

Við töku þessarar ákvörðunar tekur varamaður hlutaðeigandi nefndarfulltrúa sæti hans í kærunefndinni. Formaðurinn skal tilnefna staðgengil úr hópi tiltækra varamanna ef varamaðurinn lendir í sambærilegri aðstöðu og nefndarmaður.

6. Fulltrúar í kærunefnd skulu starfa sjálfstætt og í þágu almennings.

Í þeim tilgangi skulu þeir gefa yfirlýsingu um skuldbindingar og hagsmuni, þar sem annaðhvort kemur fram að þeir eigi engra hagsmuna að gæta, sem gætu skaðað óhæði þeirra, eða hvaða beinna eða óbeinna hagsmuna þeir eigi að gæta, sem gætu talist skaða óhæði þeirra.

Þessar yfirlýsingar skulu birtar opinberlega ár hvert og með skriflegum hætti.

V. KAFLI

ÚRRÆÐI

60. gr.

Kærur

1. Einstaklingum eða lögaðilum, þ.m.t. lögbærum yfirvöldum, er heimilt að kæra ákvörðun stofnunarinnar sem um getur í 17., 18. og 19. gr., og aðrar ákvarðanir er stofnunin tekur í samræmi við þær gerðir Sambandsins sem um getur í 2. mgr. 1. gr., sem beint er að viðkomandi aðila, eða gegn ákvörðun sem varðar hann beint eða óbeint, þótt henni sé beint að öðrum aðila.

2. Kæran og rökin fyrir henni skulu lögð skriflega fyrir stofnunina innan tveggja mánaða frá því að hlutaðeigandi aðila barst tilkynning um ákvörðunina eða, hafi engin tilkynning verið send, frá þeim degi þegar stofnunin birti ákvörðun sína.

Kærunefndin skal taka afstöðu til kærunnar innan tveggja mánaða frá því að hún er lögð fram.

3. Kæra, sem lögð er fram skv. 1. mgr., hefur ekki áhrif til frestunar.

Kærunefndin getur þó frestað beitingu hinnar umdeildu ákvörðunar ef hún telur aðstæður krefjast þess.

4. Ef kæra er tæk skal kærunefndin rannsaka hvort hún er byggð á málefnalegum grunni. Hún skal hvetja aðila að kærumeðferðinni til að gera athugasemdir við tilkynningar hennar eða miðlun upplýsinga frá öðrum aðilum að kærumeðferðinni, innan tilgreindra tímamarka. Aðilar að kærumeðferðinni skulu hafa rétt til að gera munnlegar athugasemdir.

5. Kærunefndinni er heimilt að staðfesta ákvörðun sem þar til bær aðili innan stofnunarinnar tekur eða vísa málinu aftur til þar til bærs aðila hjá stofnuninni. Aðili þessi skal bundinn af ákvörðun kærunefndarinnar og skal hann taka breytta ákvörðun að því er varðar viðkomandi mál.

6. Kærunefndin setur sér starfsreglur og birtir þær.

7. Ákvarðanir sem kærunefndin tekur skulu vera rökstuddar og skal stofnunin birta þær.

61. gr.

Málshöfðun fyrir Evrópudómstólnum

1. Höfða má mál fyrir Evrópudómstólnum, í samræmi við 263. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, þar sem ákvörðun kærunefndar er vefengd eða, í tilvikum þar sem ekki er hægt að skjóta máli til kærunefndar, ákvörðun stofnunarinnar.

2. Aðildarríki og stofnanir Sambandsins, ásamt einstaklingum eða lögaðilum, geta höfðað dómsmál, í samræmi við 263. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, fyrir Evrópudómstólnum vegna ákvarðana stofnunarinnar.

3. Ef stofnuninni er skylt að grípa til aðgerða en vanrækir að taka ákvörðun, má hefja málsmeðferð fyrir Evrópudómstólnum vegna vanrækslu, í samræmi við 265. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

4. Stofnuninni er skylt að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hlíta dómi Evrópudómstólsins.

VI. KAFLI

FJÁRHAGSÁKVÆÐI

62. gr.

Fjárhagsáætlun stofnunarinnar

1. Tekjur stofnunarinnar, sem er evrópsk stofnun í samræmi við 185. gr. reglugerðar ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002 frá 25. júní 2002 um fjárhagsreglugerðina sem gildir um fjárlög Evrópubandalaganna ([40]) (hér á eftir nefnd „fjárhagsreglugerðin“), skulu einkum samanstanda af hvers konar samsetningu af eftirfarandi:

a) skyldubundnum framlögum frá landsbundnum opinberum yfirvöldum, sem bera ábyrgð á eftirliti með fjármálastofnunum, og sem fundin eru út með reiknireglu sem byggð er á vægi atkvæða og sett er fram í 3. mgr. 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði. Að því er þessa grein varðar skal umbreytingarákvæði 3. mgr. 3. gr. gilda áfram fram yfir tilgreinda lokadagsetningu hennar, 31. október 2014,

b) styrk frá Sambandinu sem færður er í fjárlög Evrópusambandsins (liður um framkvæmdastjórnina),

c) öllum gjöldum sem stofnuninni eru greidd í tilvikum sem eru tilgreind í viðkomandi gerningum laga Sambandsins.

2. Til gjalda stofnunarinnar skal að minnsta kosti telja kostnað vegna starfsfólks, launagreiðslna, stjórnunar, grunnvirkja, starfsþjálfunar og rekstrar.

3. Jafnvægi skal vera milli tekna og útgjalda.

4. Taka skal saman áætlanir um allar tekjur og útgjöld stofnunarinnar fyrir hvert fjárhagsár, sem samsvarar almanaksárinu, og gera grein fyrir þeim í fjárhagsáætlun stofnunarinnar.

63. gr.

Gerð fjárhagsáætlunar

1. Eigi síðar en 15. febrúar ár hvert skal framkvæmdastjórinn semja drög að yfirliti yfir áætlaðar tekjur og útgjöld fyrir næsta fjárhagsár og senda þau stjórninni og eftirlitsstjórninni, ásamt yfirliti um stöðugildi. Eftirlitsstjórnin skal árlega leggja fram fjárhagsáætlun stofnunarinnar fyrir næsta fjárhagsár sem byggð er á drögum sem framkvæmdastjórinn hefur tekið saman og stjórnin samþykkt. Eftirlitsstjórnin skal senda framkvæmdastjórninni fjárhagsáætlunina, sem inniheldur drög að yfirliti um stöðugildi, eigi síðar en 31. mars. Stjórnin skal samþykkja yfirlitið, sem framkvæmdastjórinn tók saman, áður en fjárhagsáætlunin er samþykkt.

([40]) Stjtíð. EB L 248, 16.9.2002, bls. 1.

2. Framkvæmdastjórnin skal senda Evrópuþinginu og ráðinu (hér á eftir sameiginlega nefnd „fjárveitingavaldið“) fjárhagsáætlunina ásamt drögum að fjárlagafrumvarpi Evrópusambandsins.

3. Á grundvelli fjárhagsáætlunarinnar skal framkvæmdastjórnin fella inn í drögin að fjárlagafrumvarpi Evrópusambandsins þá þætti fjárhagsáætlunarinnar sem hún telur nauðsynlega með hliðsjón af yfirlitinu um stöðugildi og fjárhæð styrksins sem veita skal af fjárlögum Evrópusambandsins í samræmi við 313. og 314. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

4. Fjárveitingavaldið skal samþykkja yfirlitið yfir stöðugildi fyrir stofnunina. Fjárveitingavaldið skal heimila fjárveitingar í formi styrks til stofnunarinnar.

5. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja fjárhagsáætlun stofnunarinnar. Hún skal gerð endanleg í framhaldi af lokasamþykkt fjárlaga Evrópusambandsins. Ef þörf krefur skal henni breytt til samræmis við þau.

6. Hafi stjórnin í hyggju að hrinda í framkvæmd verkefni sem kann að hafa veruleg áhrif á fjármögnun fjárhagsáætlunar stofnunarinnar skal hún tilkynna fjárveitingavaldinu það án tafar, einkum ef um er að ræða verkefni er varða fasteignir, s.s. leigu eða kaup á byggingum. Hún skal tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Ef annar hvor handhafi fjárveitingavaldsins hyggst gefa út álit skal hann, innan tveggja vikna frá móttöku upplýsinga um verkefnið, tilkynna stofnuninni um þá fyrirætlan sína. Ef ekki berst svar er stofnuninni heimilt að halda áfram með áætlaða aðgerð.

7. Fjármögnun Sambandsins á stofnuninni á fyrsta starfsári hennar, sem lýkur 31. desember 2011, fellur undir samkomulag fjárveitingavaldsins, eins og kveðið er á um í 47. lið samstarfssamnings milli stofnana um aga í stjórn fjármála og trausta fjármálastjórnun.

64. gr.

Framkvæmd og eftirlit með fjárhagsáætlun

1. Framkvæmdastjórinn skal fara með greiðsluheimildir og skal sjá um framkvæmd fjárhagsáætlunar stofnunarinnar.

2. Gjaldkeri stofnunarinnar skal, eigi síðar en 1. mars eftir lok hvers fjárhagsárs, framsenda bráðabirgðareikningsskilin, ásamt skýrslu um stjórnun fjárhagsáætlunar og fjármála á fjárhagsárinu, til gjaldkera framkvæmdastjórnarinnar og Endurskoðunarréttarins. Bókhaldsstjóri stofnunarinnar skal einnig senda skýrslu um stjórnun fjárhagsáætlunar og fjármálastjórnun til fulltrúa í eftirlitsstjórninni, Evrópuþingsins og ráðsins eigi síðar en 31. mars næsta ár.

Bókhaldsstjóri framkvæmdastjórnarinnar skal síðan gera samstæðureikningsskil úr bráðabirgðareikningsskilum stofnana og sjálfstæðra aðila í samræmi við 128. gr. fjárhagsreglugerðarinnar.

3. Eftir að hafa tekið við athugasemdum Endurskoðunarréttarins um bráðabirgðareikningsskil stofnunarinnar, í samræmi við 129. gr. fjárhagsreglugerðarinnar, skal framkvæmdastjórinn ganga frá endanlegum reikningsskilum stofnunarinnar á eigin ábyrgð og senda þau stjórninni til álitsgerðar.

4. Stjórnin skal skila áliti um endanleg reikningsskil stofnunarinnar.

5. Framkvæmdastjórinn skal senda þessi endanlegu reikningsskil, ásamt áliti stjórnarinnar, eigi síðar en 1. júlí eftir lok fjárhagsársins, til aðila eftirlitsstjórnarinnar, Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar og Endurskoðunarréttarins.

6. Endanleg reikningsskil skulu birt.

7. Framkvæmdastjórinn skal senda Endurskoðunarréttinum svar við athugasemdum þess síðarnefnda eigi síðar en 30. september. Hann skal einnig senda afrit af svarinu til stjórnarinnar og framkvæmdastjórnarinnar.

8. Framkvæmdastjórinn skal senda Evrópuþinginu, að beiðni þess síðarnefnda, og eins og kveðið er á um í 3. mgr. 146. gr. fjárhagsreglugerðarinnar, allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að greiðlega gangi að beita verklagsreglum við staðfestingu reikninga viðkomandi fjárhagsárs.

9. Fyrir 15. maí árið N + 2 skal Evrópuþingið, að fengnum tilmælum frá ráðinu sem tekur ákvörðun með auknum meirihluta, leysa stofnunina undan ábyrgð á framkvæmd fjárhagsáætlunarinnar sem felur í sér tekjur af fjárlögum Evrópusambandsins og lögbærra yfirvalda fyrir fjárhagsárið N.

65. gr.

Fjárhagsreglur

Stjórnin skal samþykkja fjárhagsreglur fyrir stofnunina að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina. Þessar reglur mega ekki víkja frá reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB, KBE) nr. 2343/2002 frá 19. nóvember 2002 um fjárhagslega rammareglugerð fyrir þá aðila sem um getur í 185. gr. reglugerðar ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002 um fjárhagsreglugerðina sem gildir um fjárlög Evrópubandalaganna ([41]) nema sérstakar rekstrarþarfir vegna starfsemi stofnunarinnar krefjist þess og einungis ef framkvæmdastjórnin hefur áður veitt samþykki sitt.

66. gr.

Ráðstafanir gegn svikum

1. Um baráttu gegn svikum, spillingu og öðru ólöglegu athæfi gilda ákvæði reglugerðar (EB) nr. 1073/1999 takmarkalaust um stofnunina.

2. Stofnunin skal gerast aðili að samstarfssamningi milli stofnana varðandi innri rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF) og samþykkja þegar í stað viðeigandi ákvæði fyrir allt starfsfólk stofnunarinnar.

([41]) Stjtíð. EB L 357, 31.12.2002, bls. 72.

3. Í ákvörðunum um fjármögnun og samningum og framkvæmdaskjölum, sem leiða af þeim, skal með skýrum hætti mæla fyrir um að Endurskoðunarrétturinn og Evrópuskrifstofan um aðgerðir gegn svikum geti, ef nauðsyn krefur, gert vettvangsskoðanir hjá þeim sem þiggja greiðslur frá stofnuninni og hjá starfsfólkinu sem ber ábyrgð á úthlutun þessara fjármuna.

VII. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

67. gr.

Sérréttindi og friðhelgi

Bókun 7 um sérréttindi og friðhelgi Evrópusambandsins, sem fylgir með í viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, gildir um stofnunina og starfsfólk hennar.

68. gr.

Starfsfólk

1. Starfsmannareglur, ráðningarskilmálar annarra starfsmanna og reglurnar sem stofnanir Sambandsins hafa samþykkt sameiginlega til beitingar, skulu gilda um starfsfólk stofnunarinnar, þ.m.t. framkvæmdastjóra hennar og formann.

2. Stjórnin skal, í samráði við framkvæmdastjórnina, samþykkja nauðsynlegar framkvæmdarráðstafanir í samræmi við fyrirkomulagið sem kveðið er á um í 110. gr. starfsmannareglnanna.

3. Gagnvart starfsfólki sínu hefur stofnunin á hendi það vald sem skipunaryfirvaldi hefur verið falið með starfsmannareglum og það vald sem yfirvaldi, sem hefur heimild til að gera samninga, er fengið með ráðningarskilmálum annarra starfsmanna.

4. Stjórnin skal samþykkja ákvæði sem heimila að innlendir sérfræðingar frá aðildarríkjunum verði lánaðir til starfa hjá stofnuninni.

69. gr.

Bótaábyrgð stofnunarinnar

1. Þegar um er að ræða bótaábyrgð utan samninga ber stofnuninni, samkvæmt almennum meginreglum sem sameiginlegar eru í lögum aðildarríkjanna, að bæta allt tjón sem hún eða starfsfólk hennar kann að valda við skyldustörf sín. Evrópudómstóllinn skal fara með lögsögu í skaðabótamálum vegna allra slíkra tjóna.

2. Persónuleg fjárhags- og refsiábyrgð starfsfólks gagnvart stofnuninni ákvarðast af viðkomandi ákvæðum er gilda um starfsfólk stofnunarinnar.

70. gr.

Þagnarskylda

1. Kröfur um þagnarskyldu skv. 339. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og viðeigandi ákvæði löggjafar Sambandsins skulu gilda um fulltrúa í eftirlitsstjórninni og stjórninni, framkvæmdastjórann og starfsfólk stofnunarinnar, þ.m.t. opinbera starfsmenn, sem eru tímabundið fluttir til starfa frá aðildarríki, og alla aðra aðila sem sinna verkefnum stofnunarinnar á samningsgrundvelli, jafnvel eftir að störfum þeirra sé lokið.

Ákvæði 16. gr. starfsmannareglnanna gilda um þá.

Starfsfólkið skal, í samræmi við starfsmannareglurnar, vera bundið af skyldu til að gæta áfram ráðvendni og þagmælsku, að starfstímanum loknum, þiggi það tiltekin störf eða hlunnindi.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins eða aðrir opinberir aðilar eða einkaaðilar skulu leitast eftir að hafa áhrif á starfsfólk stofnunarinnar við að sinna verkefnum sínum.

2. Einstaklingarnir, sem um getur í 1. mgr., hafa ekki heimild til að skýra neinum einstaklingum eða yfirvöldum frá trúnaðarmálum, sem þeir öðlast vitneskju um við skyldustörf sín, nema um sé að ræða ágrip eða samantekt af því tagi að ekki sé unnt að bera kennsl á einstakar fjármálastofnanir, þó með fyrirvara um mál sem heyra undir hegningarlög.

Þá skulu skuldbindingar skv. 1. mgr. og fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar ekki koma í veg fyrir að stofnunin og landsbundnar eftirlitsstofnanir nýti upplýsingarnar við beitingu gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr., einkum að því er varðar lagareglur um samþykkt ákvarðana.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir að stofnunin skiptist á upplýsingum við landsbundnar eftirlitsstofnanir í samræmi við þessa reglugerð og aðra löggjöf Sambandsins sem gildir um fjármálastofnanir.

Um slíkar upplýsingar gilda þagnarskylduákvæðin sem um getur í 1. og 2. mgr. Stofnunin skal, í innri starfsreglum sínum, kveða á um hvernig reglunum um þagnarskyldu, sem um getur í 1. og 2. mgr., skuli framfylgt.

4. Stofnunin skal beita ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar, 2001/844/EB/KSE, KBE frá 29. nóvember 2001 um breytingu á innri starfsreglum ([42]).

71. gr.

Gagnavernd

Þessi reglugerð er með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkja varðandi vinnslu þeirra á persónuupplýsingum samkvæmt tilskipun 95/46/EB eða skuldbindingar stofnunarinnar varðandi vinnslu persónuupplýsinga samkvæmt reglugerð (EB) nr. 45/2001 við að uppfylla skyldur sínar.

72. gr.

Aðgangur að skjölum

1. Reglugerð (EB) nr. 1049/2001 gildir um skjöl í vörslu stofnunarinnar.

([42]) Stjtíð. EB L 317, 3.12.2001, bls. 1.

2. Stjórnin skal, fyrir 31. maí 2011, samþykkja hagnýtar ráðstafanir til að beita reglugerð (EB) nr. 1049/2001.

3. Ákvarðanir, sem stofnunin tekur skv. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 1049/2001, geta orðið tilefni kæru til umboðsmanns eða málshöfðunar fyrir Evrópudómstólnum í kjölfar málskots til kærunefndar, eins og við á í samræmi við þau skilyrði og í þeirri röð sem mælt er fyrir um í 228. og 263. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

73. gr.

Tungumálanotkun

1. Ákvæði reglugerðar ráðsins nr. 1 um hvaða tungumál skulu notuð í Efnahagsbandalagi Evrópu ([43]) gilda um stofnunina.

2. Stjórnin skal ákveða hvaða tungumál verður notað innan stofnunarinnar.

3. Þýðingamiðstöðin fyrir stofnanir Evrópusambandsins annast nauðsynlegar þýðingar vegna starfsemi stofnunarinnar.

74. gr.

Samningur um höfuðstöðvar

Í samningi um höfuðstöðvar á milli stofnunarinnar og aðildarríkisins, þar sem stofnunin hefur aðsetur, skal, að fengnu samþykki stjórnarinnar, mælt fyrir um nauðsynlegt fyrirkomulag varðandi húsnæði, sem stofnunin fær í aðildarríkinu þar sem hún hefur aðsetur og aðstöðu, sem viðkomandi aðildarríki sér henni fyrir, og auk þess sérstakar reglur sem skulu gilda í viðkomandi aðildarríki fyrir framkvæmdastjórann, stjórnarmenn, starfsmenn stofnunarinnar og fjölskyldur þeirra.

Viðkomandi aðildarríki skal sjá stofnuninni fyrir bestu hugsanlegum aðstæðum til að tryggja eðlilega starfsemi hennar, þ.m.t. menntun á evrópskan mælikvarða sem fram fer á mörgum tungumálum og viðeigandi samgöngutengingar.

75. gr.

Þátttaka þriðju landa

1. Þátttaka í starfi stofnunarinnar skal standa opin þeim þriðju löndum sem hafa gert samkomulag við Sambandið og hafa samþykkt og beita lögum Sambandsins á verksviðum stofnunarinnar, eins og um getur í 2. mgr. 1. gr.

2. Stofnunin getur átt í samstarfi við löndin, sem um getur í 1. mgr. með beitingu löggjafar sem er viðurkennd jafngild á verksviðum stofnunarinnar, eins og um getur í 2. mgr. 1. gr., og kveðið er á um í alþjóðasamningum sem Sambandið hefur gert í samræmi við 216. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

([43]) Stjtíð. EB 17, 6.10.1958, bls. 385.

3. Í viðeigandi ákvæði samninganna, sem um getur í 1. og 2. gr., skal setja ákvæði sem tilgreina einkum atriði er varða eðli, gildissvið og málsmeðferð þátttöku landanna, sem um getur í 1. mgr., í starfi stofnunarinnar, þ.m.t. ákvæði varðandi fjárframlög og starfsfólk. Þau geta kveðið á um málsvara, sem áheyrnarfulltrúa, hjá yfirstjórninni en skulu tryggja að þessi lönd sæki ekki fundi þar sem fram fara umræður sem varða einstaka fjármálastofnanir, nema þegar um beina hagsmuni er að ræða.

VIII. KAFLI

UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

76. gr.

Undirbúningsaðgerðir

1. Evrópska bankaeftirlitsnefndin skal, í kjölfar gildistöku þessar reglugerðar og áður en stofnunin tekur til starfa, hafa náið samstarf við framkvæmdastjórnina við undirbúning þess að stofnunin komi í stað nefndarinnar.

2. Framkvæmdastjórnin skal, þegar stofnuninni hefur verið komið á fót, bera ábyrgð á að setja upp aðalstöðvar og koma á fyrstu stjórnsýslu stofnunarinnar uns stofnunin hefur skipað framkvæmdastjóra.

Í því skyni og þar til framkvæmdastjórinn tekur við skyldustörfum sínum eftir að eftirlitsstjórnin hefur skipað hann í samræmi við 51. gr., er framkvæmdastjórninni heimilt að ráða tímabundið einn embættismann til að vera staðgengill framkvæmdastjórans. Þetta tímabil skal ekki vera lengra en nauðsynlegt er til að skipa framkvæmdastjóra stofnunarinnar.

Framkvæmdastjóri til bráðabirgða getur heimilað allar greiðslur sem falla undir fjárveitingar sem kveðið er á um í fjárhagsáætlun stofnunarinnar um leið og stjórnin hefur samþykkt þær, og getur gert samninga, þ.m.t. starfsmannasamninga, þegar stofnunin hefur samþykkt yfirlitið um stöðugildi.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. eru með fyrirvara um valdheimildir eftirlitsstjórnarinnar og stjórnarinnar.

4. Stofnunin skal teljast löglegur arftaki evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar. Færa skal allar eignir og skuldir og yfirstandandi aðgerðir evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar sjálfkrafa yfir til stofnunarinnar, frá og með stofndegi hennar. Evrópska bankaeftirlitsnefndin skal staðfesta yfirlýsingu þar sem fram kemur hvaða eignir og skuldir eru fyrirliggjandi þegar yfirfærsla þessi fer fram. Evrópska bankaeftirlitsnefndin og framkvæmdastjórnin skulu endurskoða og samþykkja þessa yfirlýsingu.

77. gr.

Umbreytingarákvæði um starfsfólk

1. Virða skal, þrátt fyrir ákvæði 68. gr., alla ráðningarsamninga og samninga um tímabundna starfstilfærslu sem evrópska bankaeftirlitsnefndin eða skrifstofa hennar gerðu og eru í gildi 1. janúar 2011, uns þeir renna út. Þá má ekki framlengja.

2. Gefa skal öllu starfsfólki, sem starfar samkvæmt samningum er um getur í 1. mgr., kost á að gera tímabundna ráðningarsamninga skv. a-lið 2. gr. ráðningarskilmála annarra starfsmanna á mismunandi stigum, eins og þeir eru settir fram í yfirliti stofnunarinnar um stöðugildi.

Yfirvaldið sem hefur heimild til að gera samninga skal hrinda í framkvæmd, við gildistöku þessarar ákvörðunar, innra valferli, sem takmarkast við starfsfólk með ráðningarsamning við evrópsku bankaeftirlitsnefndina eða skrifstofu hennar, til að kanna getu, skilvirkni og ráðvendni þeirra sem á að ráða. Við innra valferlið skal hafa hliðsjón af hæfni og reynslu sem ráða má af frammistöðu einstaklinganna áður en þeir eru ráðnir.

3. Gera skal umsækjendunum, sem eru valdir, kleift að gera tímabundna ráðningarsamninga er gilda að minnsta kosti jafn lengi og tímabilið, sem eftir stendur af fyrri samningi, með hliðsjón af tegund starfs og stöðu sem gegnt er.

4. Viðkomandi landslög um kjarasamninga og aðrir viðkomandi gerningar gilda áfram um það starfsfólk sem fellur undir fyrri samninga og kýs að sækja ekki um samninga um tímabundna ráðningu, eða ef því standa slíkir samningar ekki til boða, í samræmi við 2. mgr.

78. gr.

Ákvæði landslaga

Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja skilvirka beitingu þessarar reglugerðar.

79. gr.

Breytingar

Ákvörðun nr. 716/2009/EB er breytt sem hér segir að því marki sem evrópska bankaeftirlitsnefndin er fjarlægð af skránni yfir styrkþega sem sett er fram í B-þætti viðaukans við þá ákvörðun.

80. gr.

Niðurfelling

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB, um stofnun evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar, er hér með felld úr gildi frá og með 1. janúar 2011.

81. gr.

Endurskoðun

1. Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 2. janúar 2014 og á þriggja ára fresti eftir það, birta almenna skýrslu um reynsluna af starfsemi stofnunarinnar og verklagsreglunum sem mælt var fyrir um í þessari reglugerð. Í skýrslunni skal m.a. lagt mat á:

a) samleitni í eftirlitsvenjum sem náðst hefur hjá lögbærum yfirvöldum:

   i. samleitni hvað varðar sjálfstæði í starfi lögbærra yfirvalda og staðla sem jafngilda stjórnarháttum fyrirtækja,

   ii. óhlutdrægni, hlutlægni og sjálfræði stofnunarinnar,

b) starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila,

c) framfarir sem hafa náðst með tilliti til samleitni á sviðum forvarna gegn, stjórnun á og úrlausnum við kreppu, þ.m.t. um fjármögnunarfyrirkomulag Sambandsins,

d) hlutverk stofnunarinnar að því er varðar kerfisáhættu,

e) beitingu verndarákvæða sem komið var á með 38. gr.,

f) beitingu lagalega bindandi hlutverks við sáttaumleitanir sem komið var á fót með 19. gr.

2. Í skýrslunni, sem um getur í 1. mgr., skal einnig kanna hvort:

a) rétt þyki að halda áfram aðskildu eftirliti með banka-þjónustu, vátryggingum, starfstengdum lífeyri, verðbréfum og fjármálamörkuðum,

b) rétt þyki að takast á hendur varfærniseftirlit og fylgjast með viðskiptaháttum í tvennu lagi eða af sama eftirlitsaðila,

c) rétt þyki að einfalda og styrkja uppbyggingu evrópska fjármálaeftirlitskerfisins í því skyni að auka samræmi á milli þjóðhags- og rekstrarhagfræðilegra stiga og á milli evrópsku eftirlitsstofnananna,

d) þróun evrópska fjármálaeftirlitskerfisins sé í samræmi við hnattræna þróun,

e) nægjanlega fjölbreytni og ágæti sé að finna innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins,

f) fullnægjandi ábyrgð og gagnsæi sé með tilliti til birtingarkrafna,

g) tekjur stofnunarinnar séu nægjalegar til að hún geti gegnt skyldum sínum,

h) rétt þyki að viðhalda aðsetri stofnunarinnar eða flytja evrópsku eftirlitsstofnanirnar á sama stað til að styrkja frekari samræmingu þeirra á milli.

3. Framkvæmdastjórnin skal árlega taka saman skýrslu um hvort viðeigandi sé að fela stofnuninni frekari stjórnunarábyrgð á þessu sviði varðandi beint samevrópskt eftirlit með stofnunum og grunnvirkjum og með hliðsjón af markaðsþróun.

4. Senda skal skýrsluna og meðfylgjandi tillögur til Evrópuþingsins og ráðsins, eftir því sem við á.

82. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2011, að undanskildum 76. gr. og 1. og 2. mgr. 77. gr., sem koma til framkvæmda frá og með gildistökudegi hennar.

Stofnunin skal sett á fót 1. janúar 2011.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 24. nóvember 2010.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,	*Fyrir hönd ráðsins,*
J. BUZEK	O. CHASTEL
forseti.	*forseti.*